

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2015 m. gruodžio 17 d.*

„Konkurencija — Piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi — Lenkijos telekomunikacijų rinka — Sprendimas, kuriuo konstatuojamas SESV 102 straipsnio pažeidimas — Istorinio operatoriaus nustatytos sąlygos, kad būtų leista atlygintinė naujų tinklo operatorių ir paslaugų teikėjų prieiga prie plačiajuosčio tinklo — Pagrįstas interesas konstatuoti pažeidimą — Baudos — Pareiga motyvuoti — Pažeidimo sunkumas — Lengvinančios aplinkybės — Proporcingumas — Neribota jurisdikcija — 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės“

Byloje T-486/11

Orange Polska S.A., buvusi *Telekomunikacja Polska S.A.*, įsteigta Varšuvoje (Lenkija), iš pradžių atstovaujama advokatų M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, baristerės A. Howard ir QC C. Vajda, vėliau – M. Modzelewska de Raad, P. Paśnik, S. Hautbourg, A. Howard ir QC D. Beard,

ieškovė,

palaikoma

Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji, iš pradžių atstovaujamos P. Rosiak, vėliau – advokato K. Karasiewicz,

įstojusios į bylą šalies,

prieš

Europos Komisiją, iš pradžių atstovaujamą B. Gencarelli, K. Mojzesowicz ir G. Koleva, vėliau – K. Mojzesowicz, G. Koleva ir M. Malferrari ir galiausiai – G. Koleva, M. Malferrari, É. Gippini Fournier ir J. Szczodrowski,

atsakovę,

palaikomą

European Competitive Telecommunications Association, iš pradžių atstovaujamos solisitorių P. Alexiadis ir J. MacKenzie, vėliau – M. MacKenzie,

įstojusios į bylą šalies,

pirma, dėl prašymo visiškai ar iš dalies panaikinti 2011 m. birželio 22 d. Komisijos sprendimą C (2011) 4378 *final*, susijusį su procedūra pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 102 straipsnį (byla COMP/39.525 – *Telekomunikacja Polska*), ir, antra, dėl prašymo sumažinti pagal šio Komisijos sprendimo 2 straipsnį skirtą baudą

* Proceso kalba: anglų.

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kuri sudaro pirmininkas D. Gratsias, teisėjai M. Kancheva (pranešėja) ir C. Wetter,

posėdžio sekretorius L. Grzegorzczak, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2015 m. birželio 26 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 Ieškovė *Orange Polska S.A.* yra telekomunikacijų įmonė, įsteigta po to, kai *Telekomunikacja Polska S.A.* (toliau – TP) 2013 m. lapkričio 7 d. įsigijo dvi bendroves: *Orange Polska sp. z o.o.* ir *Polska Telefonia Komórkowa sp. z o.o.* (toliau – PTK). Taigi ieškovė yra TP, t. y. telekomunikacijų įmonės, įsteigtos 1991 m. po to, kai buvo privatizuotas ankstesnis *Poczta Polska, Telegraf i Telefon* valstybės monopolis, teisių perėmėja.
- 2 2011 m. birželio 22 d. Europos Komisija priėmė TP skirtą Sprendimą C (2011) 4378 *final*, susijusį su procedūra pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 102 straipsnį (byla COMP/39.525 – *Telekomunikacja Polska*) (toliau – ginčijamas sprendimas).

1. Technologinė, teisinė ir faktinė situacija priimant ginčijamą sprendimą

- 3 Ginčijamas sprendimas susijęs su didmeninių plačiajuosčio ryšio prieigos (ADSL) paslaugų teikimu, suteikiant atsietą prieigą prie vietinės linijos Lenkijoje 2005–2009 m.
- 4 Vietinė linija – tai fizinė suvytosios metalinės poros grandinė viešojo fiksuotojo telefono ryšio tinkle, sujungianti tinklo galinį tašką, esantį abonto patalpoje, su pagrindiniu skirstomuoju stovu ar kitu ekvivalentišku viešojo fiksuotojo telefono ryšio tinklo įrenginiu.
- 5 Atsietą prieigą prie vietinės linijos leidžia naujiems dalyviams – paprastai vadinamiems alternatyviaisiais operatoriais (toliau – AO) (atskirai nuo istorinių telekomunikacijų tinklų operatorių) – naudotis jau esama ir šiems istoriniams operatoriams priklausančia telekomunikacijų infrastruktūra, kad jie galėtų siūlyti įvairias paslaugas galutiniams vartotojams ir konkuruoti su istoriniais operatoriais. Atsietą prieigą prie vietinės linijos atsirado ir buvo reglamentuota liberalizuojant telekomunikacijų sektorių. Pagrindinė to priežastis buvo aplinkybė, kad AO ekonomiškai neapsimokėjo kurti telekomunikacijų infrastruktūros, technologiniu efektyvumu ir geografinė apimtimi panašios į tą, kurią turi istoriniai operatoriai.
- 6 Vietinė linija Europos Sąjungoje buvo atsiejama laikantis „investicijų grandinės“ teorijos. Pagal šią teoriją, norėdami gauti prieigą prie istorinio operatoriaus tinklo, AO pirmiausia renkasi pigiausią technologinį sprendimą, pavyzdžiui, istoriniam operatoriui priklausančių linijų didmeninę nuomą. Vėliau, kai atsiranda klientų, AO pereina prie daugiau investicijų reikalaujančių sprendimų – kuria savo tinklo dalis, prijungtas prie istorinio operatoriaus tinklo. Pastarieji sprendimai, nors ir yra brangesni, suteikia AO daugiau autonomijos, gaunamos iš istorinio operatoriaus, ir leidžia teikti savo abonentams įvairesnes paslaugas.

- 7 Tarp įvairių telekomunikacijų paslaugų, kurios gali būti teikiamos galutiniams vartotojams per vietinę liniją, yra plačiajuostis duomenų perdavimas fiksuotajai interneto prieigai ir daugialypės terpės programoms, naudojant skaitmeninės abonentų linijos (*Digital Subscriber Line* ar DSL) technologiją.
- 8 Fiksuotoji prieiga prie plačiajuosčio interneto taip pat gali būti teikiama taikant kitas technologijas, kurioms reikalinga kita infrastruktūra, pavyzdžiui, naujos didelio pralaidumo šviesolaidinės linijos, kabelinės televizijos infrastruktūra (kabelinio modemo technologija) ar *LAN Ethernet* tinklai, kurių teritorinė aprėptis gali būti išplėsta naudojant WLAN technologijas, leidžiančias perduoti duomenis radijo bangomis (*Wireless-Fidelity* ar *Wi-Fi*). Vis dėlto šių infrastruktūrų apimtis paprastai yra ribota, o plėtrai reikalingos didelės investicijos.
- 9 Jau egzistuojančios ir apimančios labai plačias geografines zonas infrastruktūros panaudojimas paaikškina DSL technologijos populiarumą, palyginti su alternatyviomis technologijomis. Nors Lenkijoje 2005–2010 m. ir mažėjo (nuo 62% iki daugiau nei 50%) DSL technologijos dalis, technologijų, suteikiančių fiksuotąją prieigą prie plačiajuosčio interneto, rinkoje ji vis tiek viršijo 50%.
- 10 AO, kurie nori pasiūlyti savo galutiniams vartotojams prieigos prie plačiajuosčio interneto, pagrįstos DSL technologija, paslaugas, gali iš istorinio tinklo operatoriaus įsigyti didmeninės plačiajuosinės prieigos produktų. Lenkijos rinkoje sprendimo apimamu laikotarpiu egzistavo du didmeninės plačiajuosinės prieigos produktai, t. y. atsietą prieigą prie vietinės linijos (*Local Loop Unbundling*, toliau – LLU prieiga) ir „plačiajuosinė“ prieiga (*Bitstream Access*, toliau – BSA prieiga).
- 11 LLU prieiga nuo BSA prieigos, be technologinių dalykų, skiriasi dviem esminiais požymiais. Pirmiausia, LLU prieigai reikia, kad AO sukurtų savo tinklo dalis, kad įgytų fizinę prieigą prie istorinio tinklo operatoriaus infrastruktūros. Todėl tam reikia didesnių AO investicijų. Antra, LLU prieiga suteikia AO daugiau galimybių valdyti mažmeniniams klientams siūlomų paslaugų parametrus ir leidžia jiems teikti tiek prieigos prie interneto paslaugas, tiek balso telefonijos paslaugas. BSA prieiga, nors ir pigesnė, kelia daugiau technologinių sunkumų AO.
- 12 Prieiga prie istorinio operatoriaus tinklo – nesvarbu, ar BSA, ar LLU, – yra procedūra, kurią sudaro keletas etapų. Galima išskirti tris pagrindinius prieigos prie tinklo etapus. Pirmiausia AO derasi su istoriniu operatoriumi dėl sutarčių, įtvirtinančių prieigos prie tinklo sąlygas. Antra, AO prisijungia prie istorinio operatoriaus tinklo. Trečia, AO prašo aktyvinti abonentų linijas. Visi šie etapai dar turi po keletą dalių, priklausančių nuo technologinių sprendimų, taikomų BSA ir LLU prieigai. Per šiuos tris etapus AO gali prašyti istorinio operatoriaus pateikti bendro pobūdžio informaciją apie tinklą.
- 13 Vietinio tinklo atsiejimas reglamentuojamas Sąjungos lygiu, be kita ko, 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2887/2000 dėl atsietos prieigos prie vietinės linijos (OL L 336, p. 4; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 26 t., p. 83) ir 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos (Pagrindų direktyva) (OL L 118, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 29 t., p. 349). Šių aktų nuostatos Lenkijoje dar prieš jai įstojant į Sąjungą buvo įgyvendintos įvairiais *ustawa Prawo telekomunikacyjnej* (Telekomunikacijų įstatymas) pakeitimais.
- 14 Iš esmės šie teisės aktai įpareigoja operatorių, kuris nacionalinės reguliavimo institucijos yra pripažintas turinčiu didelę įtaką rinkoje (paprastai tai yra istorinis operatorius), suteikti AO atsietą prieigą prie vietinės linijos ir susijusių paslaugų skaidriomis, sąžiningomis, nediskriminuojamomis ir lygiavertėmis sąlygomis, kaip nurodyta standartiniame pasiūlyme. Standartinis pasiūlymas priimamas per administracinę procedūrą, vykstančią nacionalinėje reguliavimo institucijoje. Didelę įtaką rinkoje turintis operatorius turi parengti standartinio pasiūlymo projektą ir pateikti jį minėtai institucijai tvirtinti. Paskui su standartinio pasiūlymo projektu gali susipažinti rinkos dalyviai. Nacionalinė reguliavimo institucija gali įpareigoti padaryti standartinio pasiūlymo projekto pakeitimus, o su juo susipažinusi, ši institucija priima sprendimą, kuriuo įgyvendinamas galutinis standartinis pasiūlymas.

- 15 Be vaidmens, kurį nacionalinė reguliavimo institucija vaidina didelę įtaką rinkoje turinčio operatoriaus nustatymo procedūroje ir standartinio pasiūlymo priėmimo procedūroje, ji turi ir kitų įgaliojimų. Be kita ko, savo iniciatyva ar suinteresuotojo operatoriaus prašymu ji gali imtis priemonių, norėdama užtikrinti nediskriminavimo principą, sąžiningą konkurenciją ir ekonominę rinkos efektyvumą ir priimti privalomus sprendimus sprendžiant ginčus tarp didelę įtaką rinkoje turinčio operatoriaus ir AO.
- 16 Lenkijoje nacionalinė reguliavimo institucija, t. y. *Urząd Regulacji Telekomunikacji i Poczty* (Telekomunikacijų ir pašto reguliavimo tarnyba), kurią 2006 m. sausio 16 d. pakeitė *Urząd Komunikacji Elektronicznej* (Elektroninių ryšių tarnyba, toliau, kalbant apie nacionalinę reguliavimo tarnybą, – UKE), konstatavo, kad TP turi didelę įtaką didmeninėje plačiajuosės prieigos rinkoje. Todėl TP turėjo užtikrinti skaidrią ir nediskriminacinę AO prieigą prie jos plačiajuosčio tinklo ir pateikti standartinius pasiūlymus, taikomus BSA prieigos paslaugoms ir LLU prieigos paslaugoms. Šie pasiūlymai po to, kai su jais susipažino suinteresuotosios šalys, buvo įgyvendinti nacionalinės reguliavimo tarnybos sprendimais. Pirmasis standartinis pasiūlymas, susijęs su LLU prieiga, buvo priimtas 2005 m. vasario 28 d., o pirmasis standartinis pasiūlymas, susijęs su BSA prieiga (toliau – BSA standartinis pasiūlymas), buvo priimtas 2006 m. gegužės 10 d. Šie pasiūlymai vėliau buvo daug kartų iš dalies keičiami vėlesniais UKE sprendimais.
- 17 Nuo 2005 m. nacionalinė reguliavimo tarnyba keletą kartų nagrinėjo TP išipareigojimų pagal teisės aktus nevykdymą ir skyrė jai baudas. 2009 m. UKE pradėjo procedūrą, kuri turėjo baigtis TP veiklos atskyrimu. Norėdama išvengti veiklos atskyrimo 2009 m. spalio 22 d. TP kartu su UKE pasirašė susitarimo protokolą (toliau – susitarimas su UKE), pagal kurį ji savanoriškai išipareigojo pirmiausia vykdyti išipareigojimus pagal teisės aktus, sudaryti sutartis su AO dėl prieigos sąlygų, laikantis atitinkamuose standartiniuose pasiūlymuose numatytų sąlygų ir nediskriminuojant AO. Be to, ji išipareigojo sukurti AO užsakymų numatymo sistemą, suteikti prieigą prie savo programų, kad AO galėtų gauti reikalingą bendrą informaciją ir atsiimti visus ieškinius ir skundus, kuriuos ji pateikė dėl UKE sprendimų, įgyvendinančių standartinius pasiūlymus ar iš dalies keičiančių sutartis tarp jos ir AO dėl prieigos sąlygų. Galiausiai TP išipareigojo investuoti į savo plačiajuosčio tinklo modernizavimą, sukuriant mažiausiai 1 200 000 naujų plačiajuosčių linijų.

2. Administracinė procedūra

- 18 2008 m. rugsėjo 23–26 d., bendradarbiaudama su Lenkijos konkurencijos priežiūros tarnyba, Komisija atliko patikrinimus TP patalpose, esančiose Varšuvoje (Lenkija), pagal 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [SESV 102] straipsniuose, įgyvendinimo (OL L 1, 2003, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 205) 20 straipsnio 4 dalį.
- 19 2009 m. balandžio 17 d. Komisija nusprendė dėl TP pradėti procedūrą pagal 2004 m. balandžio 7 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 773/2004 dėl bylų nagrinėjimo Komisijoje pagal [SESV 101] ir [SESV 102] straipsnius tvarkos (OL L 123, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 3 t., p. 81) 2 straipsnį.
- 20 2010 m. vasario 26 d. Komisija priėmė pranešimą apie kaltinimus; TP į jį atsakė 2010 m. birželio 2 d. Klausymas TP prašymu įvyko 2010 m. rugsėjo 10 d.
- 21 2011 m. sausio 28 d. Komisija nusiuntė TP raštą, kuriuo atkreipė jos dėmesį į konkrečius įrodymus, susijusius su jos nurodytais kaltinimais, pažymėdama, kad gali šiuos kaltinimus panaudoti galimame galutiniame sprendime (toliau – raštas dėl informacijos išdėstymo). 2011 m. kovo 7 d. raštu TP pateikė atsakymą į šį raštą.

3. *Ginčijamas sprendimas*

- 22 2011 m. birželio 22 d. Komisija priėmė ginčijamą sprendimą ir apie jį pranešė TP 2011 m. birželio 24 d. Šio sprendimo santrauka buvo paskelbta 2011 m. lapkričio 9 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (OL C 324, p. 7).
- 23 Ginčijamame sprendime Komisija nustatė tris atitinkamas prekių rinkas:
- didmeninė plačiajuostės prieigos rinka (didmeninė BSA prieigos rinka);
 - tam tikros nustatytos vietos didmeninė prieigos (fizinė prieiga) prie tinklo infrastruktūros (įskaitant iš dalies atsietą ir visiškai atsietą prieigą) rinka (didmeninė LLU prieigos rinka);
 - masinė mažmeninė rinka, kuri yra vartotojų grandies rinka, kurioje telekomunikacijų operatoriai tam tikroje nustatytoje vietoje teikia standartinius plačiajuosčio ryšio produktus savo galutiniams vartotojams, naudodami DSL, kabelinį modemą, LAN/WLAN ar kitas technologijas, išskyrus judriojo plačiajuosčio ryšio paslaugas (ginčijamo sprendimo 581–625 konstatuojamosios dalys).
- 24 Remiantis ginčijamu sprendimu nagrinėjama geografinė rinka apėmė visą Lenkijos teritoriją (ginčijamo sprendimo 626 konstatuojamoji dalis).
- 25 Komisija konstatavo, kad TP buvo vienintelė didmeninės plačiajuostės BSA prieigos ir LLU prieigos tiekėja Lenkijoje. Dėl mažmeninės rinkos Komisija konstatavo, kad TP joje užėmė dominuojančią padėtį, nes pagal pajamas jos rinkos dalis sudarė 46–57 %, o pagal linijų skaičių – 40–58 % (ginčijamo sprendimo 669, 672 ir 904 konstatuojamosios dalys).
- 26 Komisija nusprendė, kad TP piktnaudžiavo savo dominuojančia padėtimi Lenkijos didmeninėje BSA prieigos rinkoje ir Lenkijos didmeninėje LLU prieigos rinkoje, atsisakydama suteikti prieigą prie savo tinklo ir teikti didmeninius BSA ir LLU produktus (ginčijamo sprendimo 803 konstatuojamoji dalis ir 1 straipsnis). Šiuo piktnaudžiavimu didmeninėje rinkoje buvo siekiama apsaugoti TP padėtį mažmeninėje rinkoje (ginčijamo sprendimo 710 ir 865 konstatuojamosios dalys).
- 27 Komisija nusprendė, kad TP sukūrė strategiją, kurios buvimą liudija įvairūs vidiniai TP dokumentai ir kuria buvo siekiama riboti konkurenciją visais prieigos prie jos tinklo proceso etapais (ginčijamo sprendimo 707–711 konstatuojamosios dalys).
- 28 Komisija pažymėjo, kad, įgyvendindama šią strategiją, TP ėmėsi kompleksinių veiksmų, kuriuos sudarė penki elementai:
- neprotingų sąlygų AO siūlymas sutartyse dėl prieigos prie BSA ir LLU produktų, t. y. sutarties sąlygų panaikinimas ar pakeitimas ir AO nepalankus terminų pailginimas (ginčijamo sprendimo 165–295 ir 714–721 konstatuojamosios dalys);
 - derybų dėl sutarčių, susijusių su prieiga prie BSA ir LLU produktų, proceso vilkinimas (ginčijamo sprendimo 296–374 ir 722–747 konstatuojamosios dalys);
 - prieigos prie savo tinklo ribojimas (ginčijamo sprendimo 375–443 ir 748–762 konstatuojamosios dalys);
 - prieigos prie abonentų linijų ribojimas (ginčijamo sprendimo 444–510 ir 763–782 konstatuojamosios dalys);
 - atsisakymas pateikti tikslią ir patikimą bendrą informaciją, kurios AO reikia norint priimti sprendimus dėl prieigos (ginčijamo sprendimo 511–565 ir 783–792 konstatuojamosios dalys).

- 29 Komisija pažymėjo, kad tokie TP veiksmai darė bendrą poveikį AO, kurie susidūrė su kliūtimis visais prieigos prie didmeninių TP produktų etapais. Ji nurodė, kad, nors visos atskirai paimtos TP sudarytos kliūtys gali pasirodyti nesančios labai ribojančios, visas kartu jas galima laikyti piktnaudžiavimu, kurio tikslas – neleisti AO patekti į didmeninę plačiajuostės prieigos rinką (ginčijamo sprendimo 713 konstatuojamoji dalis).
- 30 Komisija konstatavo, kad TP piktnaudžiavimas yra vienas ir tęstinis SESV 102 straipsnio pažeidimas. Ji nusprendė, kad šis pažeidimas buvo pradėtas 2005 m. rugpjūčio 3 d., t. y. nuo pirmųjų TP ir AO derybų dėl prieigos prie TP tinklo pagal standartinį pasiūlymą dėl LLU prieigos pradžios, ir tęsėsi mažiausiai iki 2009 m. spalio 22 d., t. y. dienos, kai po to, kai Komisija pradėjo procedūrą, buvo pasirašytas susitarimas su UAE (1 straipsnis ir ginčijamo sprendimo 909 konstatuojamoji dalis, toliau šis laikotarpis vadinamas pažeidimo laikotarpiu).
- 31 Komisija už šį SESV 102 straipsnio pažeidimą TP skyrė baudą, apskaičiuotą remiantis taisyklėmis, nustatytomis Pagal Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 2 dalies a punktą skirtų baudų apskaičiavimo gairėse (OL C 210, 2006, p. 2; toliau – 2006 m. baudų apskaičiavimo gairės).
- 32 Komisija pirmiausia nustatė bazinį baudos dydį, t. y. 10 % vidutinės TP pardavimų atitinkamose rinkose vertės dalį padaugino iš koeficiento 4,2 už pažeidimo trukmę (ketveri metai ir du mėnesiai). Taip apskaičiuotas bazinis baudos dydis sudarė 136 000 000 EUR (ginčijamo sprendimo 898–912 konstatuojamosios dalys).
- 33 Paskui Komisija nusprendė nekoreguoti šio bazinio dydžio atsižvelgdama į sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes. Konkrečiai kalbant, ji atsisakė atsižvelgti į TP savo 2011 m. kovo 7 d. rašte, kuriuo ji atsakė į raštą dėl informacijos išdėstymo, pateiktą informaciją kaip į lengvinančias aplinkybes (ginčijamo sprendimo 914–916 konstatuojamosios dalys).
- 34 Galiausiai Komisija pripažino, kad TP elgesys, aptariamas ginčijamame sprendime, taip pat buvo nagrinėjamas UAE sprendimuose, kuriais ši tarnyba skyrė TP baudas už įstatymuose numatytų įsipareigojimų nesilaikymą. Atsižvelgdama į šias baudas, Komisija jų bendrą sumą atėmė iš bazinio baudos dydžio ir nustatė 127 554 194 EUR galutinę baudą.

Procesas ir šalių reikalavimai

- 35 2011 m. rugsėjo 2 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai ieškovė pateikė šį ieškinį.
- 36 2011 m. gruodžio 23 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, kuriuo *Netia S.A.* paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 37 2011 m. gruodžio 28 d. Bendrojo Teismo kanceliarija gavo dokumentą, kuriuo *Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji* (toliau – PIIT) paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti ieškovės reikalavimų.
- 38 2012 m. sausio 13 d. Komisija pateikė atsiliepimą į ieškinį.
- 39 2012 m. vasario 10 d. raštu ieškovė pateikė prašymą neatskleisti *Netia* ir PIIT tam tikros informacijos, esančios ieškinyje ir jo prieduose.
- 40 2012 m. kovo 9 d. raštu ieškovė paprašė neatskleisti *Netia* ir PIIT tam tikros informacijos, esančios atsiliepime į ieškinį ir jo prieduose.
- 41 2012 m. balandžio 4 d. raštu ieškovė paprašė neatskleisti *Netia* ir PIIT tam tikros informacijos, esančios dublike ir jo prieduose.

- 42 2012 m. birželio 29 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas patenkino *Netia* prašymą įstoti į bylą.
- 43 2012 m. rugsėjo 21 d. *Netia* pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimą.
- 44 2012 m. lapkričio 7 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas patenkino PIIT prašymą įstoti į bylą.
- 45 2012 m. gruodžio 17 d. raštu ieškovė paprašė neatskleisti *Netia* ir PIIT tam tikros informacijos, esančios tripliko prieduose. Kitu tos pačios dienos raštu ieškovė paprašė neatskleisti PIIT tam tikros informacijos, esančios *Netia* įstojimo į bylą paaiškinimo prieduose.
- 46 2013 m. sausio 24 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai patektu dokumentu *European Competitive Telecommunications Association* (toliau – ECTA) taip pat paprašė leisti įstoti į bylą palaikyti Komisijos reikalavimų.
- 47 2013 m. vasario 1 d. PIIT pateikė įstojimo į bylą paaiškinimą. Ieškovė neprašė neatskleisti informacijos, esančios šiame paaiškinyje.
- 48 2013 m. vasario 15 d. raštu ieškovė pateikė prieštaravimą dėl ECTA įstojimo į bylą.
- 49 2013 m. kovo 17 d. laišku Komisija pateikė savo pastabas dėl PIIT įstojimo į bylą paaiškinimo.
- 50 2013 m. kovo 19 d. dokumentu ieškovė pateikė savo pastabas dėl *Netia* įstojimo į bylą paaiškinimo. Komisija nepateikė pastabų dėl šio įstojimo į bylą paaiškinimo.
- 51 2013 m. balandžio 14 d. raštu ieškovė pateikė savo pastabas dėl PIIT įstojimo į bylą paaiškinimo.
- 52 2013 m. gegužės 29 d. raštu ieškovė paprašė neatskleisti *Netia* ir PIIT tam tikros informacijos, esančios jos pastabų dėl *Netia* įstojimo į bylą paaiškinimo prieduose.
- 53 Nė vienas iš ieškovės prašymų neatskleisti informacijos nebuvo ginčijamas.
- 54 2013 m. rugsėjo 3 d. nutartimi Bendrojo Teismo pirmosios kolegijos pirmininkas leido ECTA įstoti į šią bylą palaikyti Komisijos reikalavimų, tačiau šis įstojimas buvo apribotas pastabų per žodinį bylos nagrinėjimą pateikimu, pagal 1991 m. gegužės 2 d. Bendrojo Teismo procedūros reglamento 116 straipsnio 6 dalį.
- 55 Pakeitus Bendrojo Teismo kolegijų sudėtį, teisėjas pranešėjas buvo paskirtas į aštuntąją kolegiją, todėl ši byla paskirta šiai kolegijai.
- 56 2014 m. lapkričio 5 d. raštu *Netia* atsiėmė savo prašymą leisti įstoti į bylą.
- 57 2014 m. gruodžio 17 d. raštu Komisija pateikė savo pastabas dėl *Netia* pasitraukimo.
- 58 2015 m. vasario 26 d. nutartimi Bendrojo Teismo aštuntosios kolegijos pirmininkas išbraukė iš registro *Netia* įstojimą į bylą ir nurodė jai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.
- 59 Remdamasis teisėjo pranešėjo pranešimu, Bendrasis Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė pradėti žodinę proceso dalį ir, taikydamas proceso organizavimo priemones, pasiūlė šalims atsakyti į raštu pateiktus klausimus. Šalys šį prašymą įvykdė per nustatytą terminą.
- 60 2015 m. birželio 26 d. posėdyje buvo išklausti šalių pasisakymai ir jų atsakymai į Bendrojo Teismo per posėdį pateiktus klausimus.

- 61 Ieškovės, palaikomos PIIT, Bendrojo Teismo prašo:
- visų pirma panaikinti visą skundžiamą sprendimą,
 - nepatenkinus pirmojo reikalavimo, panaikinti visą ginčijamo sprendimo 2 straipsnį,
 - nepatenkinus pirmojo ir antrojo reikalavimų, sumažinti ginčijamo sprendimo 2 straipsnyje nustatytą baudą,
 - priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.
- 62 Komisija, palaikoma ECTA, Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį kaip nepagrįstą,
 - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

1. Dėl ginčo apimties

- 63 Savo pirmuoju ir antruoju reikalavimais ieškovė iš esmės prašo panaikinti visą ginčijamą sprendimą arba panaikinti jo 2 straipsnį. Savo trečiuoju subsidiariu reikalavimu ieškovė prašo Bendrojo Teismo pakeisti baudos dydį, taigi reikia paieiliui išnagrinėti reikalavimus dėl panaikinimo ir reikalavimą pakeisti baudos dydį.
- 64 Vis dėlto pirmiausia reikia pažymėti, kad, grįsdama savo reikalavimą pakeisti baudą, ieškovė nurodo du ieškinio pagrindus: pirmasis susijęs su teisės ir vertinimo klaidomis apskaičiuojant bazinį baudos dydį, antrasis – su teisės ir vertinimo klaidomis ir neatsižvelgimu į lengvinančias aplinkybes. Reikia konstatuoti, kad šiais pagrindais siekiama nubauti už teisės normų nesilaikymą ir, jei būtų patvirtintas jų pagrįstumas, jie lemtų ginčijamo sprendimo dalinį panaikinimą. Jie susiję su Sąjungos teismo vykdoma teisėtumo kontrole, o ne su šio teismo neribota jurisdikcija.
- 65 Iš tikrųjų reikia priminti, kad įgyvendinant SESV 261 straipsnį pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį Bendrajam Teismui suteikta neribota jurisdikcija, kuria pasinaudodamas jis gali ne tik paprasčiausiai patikrinti skirtos sankcijos teisėtumą ir atmesti ieškinį arba panaikinti ginčijamą teisės aktą, bet ir pakeisti Komisijos vertinimą savuoju; taip atsižvelgęs į visas faktines aplinkybes gali pakeisti ginčijamą teisės aktą jo nepanaikindamas, o tik pakeisdamas skirtą baudą, jeigu jam pateiktas klausimas dėl jos dydžio įvertinimo (šiuo klausimu žr. 2007 m. vasario 8 d. Sprendimo *Groupe Danone / Komisija*, C-3/06 P, Rink., EU:C:2007:88, 61 ir 62 punktus; 2009 m. rugsėjo 3 d. Sprendimo *Prym ir Prym Consumer / Komisija*, C-534/07 P, Rink., EU:C:2009:505, 86 punktą ir 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *Romana Tabacchi / Komisija*, T-11/06, Rink., EU:T:2011:560, 265 punktą).
- 66 Iš teismų praktikos taip pat matyti, jog ieškinys, kuriuo siekiama, kad Sąjungos teismas pasinaudotų jam SESV 261 straipsnio suteikta ir vadovaujantis SESV 263 straipsniu įgyvendinama neribota jurisdikcija dėl sankciją nustatančio sprendimo, galimas tik padavus ieškinį dėl visiško ar dalinio šio sprendimo panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2004 m. lapkričio 9 d. Nutarties *FNICGV / Komisija*, T-252/03, Rink., EU:T:2004:326, 25 punktą).

- 67 Tik po to, kai, atsižvelgdamas į nurodytus ir tam tikrais atvejais savo iniciatyva iškeltus ieškinio pagrindus, baigia tikrinti jam pateikto sprendimo teisėtumą ir, jei tas sprendimas nėra visiškai panaikinamas, Sąjungos teismas turi įgyvendinti savo neribotą jurisdikciją, kad, pirma, nuspręstų dėl savo sprendimo, susijusio su minėto sprendimo teisėtumu, pasekmių, ir, antra, kad, atsižvelgdamas į jam pateiktą informaciją (šiuo klausimu žr. 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, C-389/10 P, Rink., EU:C:2011:816, 131 punktą ir 2014 m. liepos 10 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, C-295/12 P, Rink., EU:C:2014:2062, 213 punktą), nuspręstų, ar priimant sprendimą (2014 m. liepos 11 d. Sprendimo *Esso ir kt. / Komisija*, T-540/08, Rink., EU:T:2014:630, 133 punktas; Sprendimo *Sasol ir kt. / Komisija*, T-541/08, Rink., EU:T:2014:628, 438 punktas ir Sprendimo *RWE ir RWE Dea / Komisija*, T-543/08, Rink., EU:T:2014:627, 257 punktas) reikia pakeisti Komisijos vertinimą savuoju, kad baudos dydis būtų tinkamas.
- 68 Todėl grindžiant prašymą pakeisti ginčijamą sprendimą ieškovės nurodyti ieškinio pagrindai vertinant šį reikalavimą dėl panaikinimo bus nagrinėjami tiek, kiek jais realiai keliami klausimai tik dėl paties teisėtumo. Jei paaiškėtų, kad minėti ieškinio pagrindai yra pagrįsti, tačiau, kaip buvo nurodyta, jie negali lemti visiško ginčijamo sprendimo panaikinimo (žr. šio sprendimo 64 punktą), į juos Bendrasis Teismas atsižvelgs įgyvendindamas savo neribotą jurisdikciją. Be to, jei išnagrinėjus šiuos ieškinio pagrindus paaiškėtų, kad vienas ar kitas kaltinimas, susijęs, pavyzdžiui, su teisingumo reikalavimais (šiuo klausimu žr. 1959 m. gruodžio 17 d., Sprendimą *Macchiorlatti Dalmas / Vyriausioji valdyba* 1/59, Rink., EU:C:1959:29, p. 425), gali palaikyti minėtus reikalavimus dėl sprendimo pakeitimo, jis, aišku, ir bus nagrinėjamas šiuo aspektu.

2. Dėl reikalavimų panaikinti

Dėl reikalavimo panaikinti visą ginčijamą sprendimą

- 69 Grįsdama šį reikalavimą ieškovė nurodo vienintelį ieškinio pagrindą, susijusį su teisės klaida ir nepakankamu motyvavimu, kalbant apie teisėtą interesą konstatuoti anksčiau padarytą pažeidimą.
- 70 Grįsdama šį vienintelį ieškinio pagrindą, kurį vis dėlto reikia išskaidyti į du atskirus kaltinimus, nes reikia atskirti klausimą dėl pareigos motyvuoti, pagal kurią reikalaujama, kad ginčijamame sprendime būtų nurodytos esminės faktinės ir teisinės aplinkybės, leidžiančios aiškiai suprasti aktą priėmusios institucijos argumentus, nuo tos institucijos nurodytų motyvų pagrįstumo klausimo (1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija / Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. EU:C:1998:154, 67 punktas ir 2014 m. spalio 16 d. Sprendimo *Eurallumina / Komisija*, T-308/11, EU:T:2014:894, 33 punktas), ieškovė tvirtina, kad iš Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnio matyti, jog, jei Komisija priima sprendimą, kuriuo konstatuojamas praeityje padarytas pažeidimas, ji turi įrodyti teisėtą interesą tęsti savo tyrimą ir tinkamai tai paaiškinti savo sprendime. Pareiga įrodyti ir pagrįsti teisėtą interesą nepriklauso nuo to, ar savo sprendime Komisija skiria baudą.
- 71 Ieškovė nurodo, kad toks Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnio aiškinimas buvo patvirtintas Teisingumo Teismo praktikoje, konkrečiai 1983 m. kovo 2 d. Sprendime *GVL / Komisija* (7/82, Rink., EU:C:1983:52) ir 2005 m. spalio 6 d. Sprendime *Sumitomo Chemical ir Sumika Fine Chemicals / Komisija* (T-22/02 ir T-23/02, Rink., EU:T:2005:349). Jis taip pat pagrįstas poreikiu užtikrinti procesines garantijas, įtvirtintas 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 straipsnyje ir Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje.
- 72 Ieškovė primena, kad pagal ginčijamą sprendimą pažeidimas, kuriuo kaltinama TP, baigėsi 2009 m. spalio 22 d., taigi prieš priimant 2011 m. birželio 22 d. ginčijamą sprendimą. Kadangi ginčijamame sprendime Komisija visiškai neįrodė savo teisėto intereso tęsti tyrimą ir konstatavo šį pažeidimą, tame sprendime padaryta teisės klaida ir jis nepakankamai motyvuotas, todėl jis turi būti panaikintas visas.

- 73 Komisija ginčija ieškovės argumentus ir prašo atmesti šį pagrindą.
- 74 Šiuo klausimu pirmiausia dėl kaltinimo, susijusio su nepakankamu teisėto intereso konstatuoti praeityje padarytą pažeidimą motyvavimu, reikia priminti, kad Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnyje nurodyta:
- „Kai Komisija, veikdama skundo pagrindu ar savo iniciatyva, nustato [SESV 101] straipsnio ar [SESV 102] straipsnio pažeidimą, ji gali priimti sprendimą, reikalaujantį, kad įmonės ar įmonių asociacijos nutrauktų pažeidimą. Tuo tikslu ji gali skirti įmonei ar įmonių asociacijai bet kokią elgesio ar struktūrinę koreguojančią priemonę, proporcingą įvykdytam pažeidimui ir būtiną pažeidimui veiksmingai nutraukti. <...> Komisija taip pat gali konstatuoti, kad pažeidimas padarytas praeityje, jei ji turi teisėtą interesą tai daryti.“
- 75 Ši nuostata turi būti skaitoma atsižvelgiant į Reglamento dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų [SESV 101] ir [SESV 102] straipsniuose, įgyvendinimo, keičiančio reglamentus (EEB) Nr. 1017/68, (EEB) Nr. 2988/74, (EEB) Nr. 4056/86 ir (EEB) Nr. 3975/87 ([SESV 101] ir [SESV 102] straipsnių taikymo reglamentas) (OL C 365 E, 2000, p. 284), pasiūlyme išdėstytus motyvus. Motyvuose dėl 7 straipsnio nurodoma, kad šioje nuostatoje pažymima, jog „Komisija yra kompetentinga priimti sprendimą, kuriuo konstatuojamas sprendimas ne tik tada, kai ji nurodo nutraukti pažeidimą ar nustato baudą, bet ir tada, kai pažeidimas yra pasibaigęs ir ji neskiria baudos[; p]agal Teisingumo Teismo praktiką Komisijai suteiktos galios tokiomis aplinkybėmis priimti sprendimą, kuriuo konstatuojamas pažeidimas, vis dėlto yra ribojamos teisėtu Komisijos interesu tai daryti[; t]okie atvejai yra, kai, pavyzdžiui, kyla rizika, jog sprendimo adresatas nebedarys pažeidimų arba kai nagrinėjamu atveju kyla naujų problemų, kurias išsprendus būtų patenkintas viešasis interesas.“
- 76 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad Komisija turi įrodyti teisėtą interesą konstatuoti pažeidimą, kai pažeidimas yra pasibaigęs ir Komisija neskiria už jį baudos.
- 77 Ši išvada atitinka ieškovės procesiniuose dokumentuose nurodytą Bendrojo Teismo praktiką ir naujesnę teismų praktiką, kurioje iš esmės pripažįstamas ryšys tarp Komisijos pareigos įrodyti teisėtą interesą konstatuoti pažeidimą ir senaties termino skirti baudas pasibaigimo. Iš tikrųjų Bendrasis Teismas yra nusprendęs, kad senaties termino Komisijos įgaliojimui skirti baudas pasibaigimas negali turėti įtakos jos numanomai teisei konstatuoti pažeidimą. Vis dėlto šios numanomos teisės priimti sprendimą, kuriuo konstatuojamas pažeidimas, įgyvendinimas suėjus senaties terminui yra įmanomas, jei Komisija įrodo teisėtą interesą konstatuoti pažeidimą (2006 m. lapkričio 16 d. Sprendimo *Peróxidos Orgánicos / Komisija*, T-120/04, Rink., EU:T:2006:350, 18 punktas ir 2014 m. vasario 6 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, T-40/10, EU:T:2014:61, 282 ir 284–287 punktai).
- 78 Iš to matyti, kad ieškovės siūlomas Reglamento Nr. 1/2003 7 straipsnio 1 dalies aiškinimas, pagal kurį Komisija turi įrodyti teisėtą interesą konstatuoti praeityje padarytą pažeidimą, nesvarbu, kokios aplinkybės, kad ji už šį pažeidimą skiria baudą, yra klaidingas. Ši institucija klausimo neprivalo motyvuoti, todėl ieškinio pagrindo pirmas kaltinimas turi būti atmestas.
- 79 Taip pat, kadangi šiuo atveju neginčijama, kad Komisijos įgaliojimams skirti baudas senaties terminas dar nebuvo suėjęs, o Komisija nusprendė skirti TP baudą, ieškovė nepagrįstai kaltina Komisiją, kad ši padarė teisės klaidą, nes ginčijamame sprendime neįrodė teisėto intereso konstatuoti praeityje padarytą pažeidimą. Ieškinio pirmojo pagrindo antras kaltinimas taip pat turi būti atmestas.
- 80 Todėl reikia atmesti šį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą, taigi reikia atmesti ir reikalavimą panaikinti visą sprendimą.

Dėl reikalavimo iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą

- 81 Ieškinyje grįsdama savo reikalavimą iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą ieškovė nurodė du pagrindus. Prie jų reikia pridėti dar du ieškinio pagrindus, kuriuos ieškovė klaidingai nurodė grįsdama reikalavimą pakeisti baudą, išskyrus minėtų ieškinio pagrindų elementus, konkrečiai susijusius su neribota jurisdikcija.

Dėl ieškinio pirmojo pagrindo

- 82 Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su EŽTK 6 straipsnio ir Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio pažeidimu. Ieškovės nuomone, iš šių dviejų straipsnių nuostatų matyti, kad baudą gali skirti tik „nepriklausomas ir nešališkas pagal įstatymą įsteigtas“ teismas, atitinkantis visus EŽTK 6 straipsnyje numatytus formalius reikalavimus. Komisija nėra teismas, tačiau ji vykdo persekiojimą ir priima sprendimus. Jos nustatomos baudos, kurios akivaizdžiai yra iš „baudžiamosios teisės“ srities, kaip tai suprantama pagal EŽTK 6 straipsnį, nėra skiriamos realiai nuo administracinės valdžios nepriklausomos institucijos, todėl ir pažeidžiamas minėtose nuostatose įtvirtintas nešališkumo principas.
- 83 Atsakydama į Bendrojo Teismo klausimus, pateiktus taikant proceso organizavimo priemones ir susijusius su tuo, kokias šio ieškinio pagrindo kontekste reikėtų daryti išvadas remiantis 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimu *Chalkor / Komisija* (C-386/10 P, Rink., EU:C:2011:815, 62, 63 ir 81 punktai) ir 2013 m. liepos 18 d. Sprendimu *Schindler Holding ir kt. / Komisija* (C-501/11 P, Rink., EU:C:2013:522, 33–38 punktai), ieškovė atsisakė šio pagrindo ir tai buvo įrašyta į posėdžio protokolą. Vis dėlto ieškovė paprašė Bendrojo Teismo šiuo klausimu pasinaudoti savo neribota jurisdikcija, remiantis minėtuose sprendimuose įtvirtintais principais ir nagrinėjant argumentus, pateiktus grindžiant reikalavimą pakeisti baudos dydį, atsižvelgti tiek į EŽTK 6 straipsnį, tiek į Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnį.
- 84 Taigi dėl reikalavimo panaikinti reikia konstatuoti, kad ieškovė atsisakė savo ieškinio pirmojo pagrindo, todėl Bendrasis Teismas neturi priimti sprendimo dėl šio pagrindo.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo

- 85 Ieškinio antrasis pagrindas susijęs su ieškovės teisės į gynybą pažeidimu. Nurodydama šį pagrindą ieškovė tvirtina, kad ginčijamo sprendimo 2 straipsniu buvo pažeista jos teisė į gynybą, įtvirtinta Pagrindinių teisių chartijos 41 ir 48 straipsniuose, Reglamento Nr. 1/2003 27 straipsnyje ir Reglamento Nr. 773/2004 10 ir 15 straipsniuose.
- 86 Ieškovė nurodo, kad 85 punkte nurodytos Pagrindinių teisių chartijos nuostatos turi viršenybę prieš Teisingumo Teismo ir Bendrojo Teismo praktiką, susijusią su pranešimo apie kaltinimus turinio reikalavimais. Nuo Lisabonos sutarties įsigaliojimo Komisija privalo pranešime apie kaltinimus nurodyti tiek faktines ir teisines aplinkybes, reikalingas pažeidimui įrodyti, tiek faktinę ir teisinę informaciją, reikalingą baudos dydžiui apskaičiuoti. Kalbant apie baudos dydžio apskaičiavimą, pasakytina, kad Komisija privalo pranešime apie kaltinimus nurodyti ne tik svarbiausią informaciją, reikalingą baziniam baudos dydžiui nustatyti, bet ir informaciją, į kurią ji atsižvelgia koreguodama bazinį baudos dydį, t. y. aplinkybes, kurios gali būti laikomos sunkinančiomis ar lengvinančiomis aplinkybėmis. Be to, ieškovės nuomone, pranešime apie kaltinimus turi būti nurodytas galutinis baudos, kuri gali būti skirta atitinkamai įmonei, dydis. Ieškovės galimybės ginčyti galutinį baudos dydį Bendrajame Teisme nepakanka siekiant užtikrinti teisių, kylančių iš Pagrindinių teisių chartijos 41 ir 48 straipsnių, laikymąsi.

- 87 Ieškovės nuomone, nagrinėjamu atveju Komisija pažeidė šio sprendimo 85 punkte nurodytas nuostatas, nes pranešime apie kaltinimus ir ieškovei pateiktame rašte dėl informacijos išdėstymo nenurodė aplinkybių, į kurias ji ketina atsižvelgti kaip į lengvinančias aplinkybes. Konkrečiai kalbant, nepaisydama ieškovės šiuo klausimu per administracinę procedūrą pateiktų argumentų, Komisija minėtuose dokumentuose visiškai nenagrinėjo ieškovės ir UAE susitarimo įtakos pažeidimo sunkumui ar baudos dydžiui.
- 88 Komisija ginčija ieškovės argumentus ir prašo atmesti šį pagrindą.
- 89 Pirmiausia reikia pažymėti, kad ginčijamame sprendime Komisija nekoregavo baudos dydžio. Ginčijamo sprendimo 913–916 konstatuojamosiose dalyse Komisija atmetė ieškovės per administracinę procedūrą pateiktus argumentus dėl lengvinančių aplinkybių buvimo.
- 90 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką Komisija laikosi savo pareigos paisyti įmonių teisės būti išklaustoms, jei ji savo pranešime apie kaltinimus aiškiai nurodo, kad spręs klausimą, ar atitinkamoms įmonėms turi būti skirtos baudos, ir nurodo baudos skyrimui galinčias daryti įtaką pagrindines faktines ir teises aplinkybes, pavyzdžiui, įtariamo pažeidimo sunkumą ir trukmę ir tai, ar pažeidimas buvo padarytas „tyčia, ar dėl neatsargumo“. Taip ji suteikia joms informaciją, reikalingą tam, kad būtų pasirengta gynybai ne tik dėl pažeidimo konstatavimo, bet ir dėl baudos skyrimo (žr. 2005 m. spalio 25 d. Sprendimo *Groupe Danone / Komisija*, T-38/02, Rink., EU:T:2005:367, 50 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 91 Nusistovėjusioje teismų praktikoje taip pat patvirtinta, kad, apskaičiuodama baudų dydį, įmonių teisės į gynybą Komisija paiso tuomet, jeigu jos gali pareikšti savo nuomonę dėl inkriminuojamų pažeidimų trukmės, sunkumo ir numanomo antikonkurencinio pobūdžio. Be to, įmonės turi papildomą garantiją nustatant baudą, nes Bendrasis Teismas, remdamasis savo neribota jurisdikcija, priima sprendimą ir gali panaikinti arba sumažinti baudą pagal Reglamento Nr. 1/2003 31 straipsnį. Sąjungos teismas iš to padarė išvadą, kad Komisija, be papildomų paaiškinimų, galėjo pranešime apie kaltinimus nurodyti, kad atsižvelgs į kiekvienos įmonės individualų vaidmenį sudarant nagrinėjamus susitarimus ir kad baudos dydis atspindės galimas sunkinančias ir lengvinančias aplinkybes, nes baudų apskaičiavimo gairėse detalizuojamos aplinkybės, kurios gali būti laikomos sunkinančiomis ar lengvinančiomis (žr. 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo *Koninklijke Wegenbouw Stevin / Komisija*, T-357/06, Rink., EU:T:2012:488, 217 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 92 Grindžiant šį ieškinio pagrindą, ieškovės nurodytus argumentus reikia išnagrinėti atsižvelgiant į šio sprendimo 90 ir 91 punktuose nurodytus principus.
- 93 Prieš pradėdant šį nagrinėjimą pirmiausia reikia pažymėti, kad Sprendime *Koninklijke Wegenbouw Stevin / Komisija* (minėtas šio sprendimo 91 punkte, EU:T:2012:488) nustatytos taisyklės taikomos tiek sunkinančioms, tiek lengvinančioms aplinkybėms. Iš tikrųjų taip Bendrojo Teismo nustatyta taisyklė įpareigoja Komisiją savo pranešime apie kaltinimus nurodyti, jog ji atsižvelgs į veiksnius, galinčius turėti įtakos galutiniam baudos dydžiui ir apimančius ne tik sunkinančias, bet ir lengvinančias aplinkybes.
- 94 Antra, reikia pažymėti, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovė, šio sprendimo 90 ir 91 punktuose nurodytiems principams Lisabonos sutarties įsigaliojimas ir pareiškimai Komisijos pranešime dėl bylų, susijusių su SESV 101 ir [SESV] 102 straipsniais, nagrinėjimo geriausios patirties (OL C 308, 2011, p. 6) neturėjo įtakos.
- 95 Iš tikrųjų, pirma, iš Teisingumo Teismo praktikos Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio taikymo srityje matyti, kad Lisabonos sutarties, kuria Pagrindinių teisių chartija buvo įtraukta į Sąjungos pirminę teisę, įsigaliojimas iš esmės nepakeitė teisės į teisingą bylos nagrinėjimą, kuri yra įtvirtinta EŽTK 6 straipsnyje ir Sąjungos lygiu pripažinta kaip vienas iš pagrindinių Sąjungos teisės principų, turinio (šiuo klausimu žr. 2012 m. gegužės 3 d. Sprendimo *Legris Industries / Komisija*, C-289/11 P,

EU:C:2012:270, 36 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką). Šiuos vertinimus galima taikyti ir teisei būti išklausytam, arba plačiau – visai teisei į gynybą, kurią nurodo ieškovė, nes minėtos teisės prisideda prie teisės į teisingą bylos nagrinėjimą užtikrinimo.

- 96 Antra, dėl šio sprendimo 94 punkte minėto pranešimo dėl geriausios patirties reikia konstatuoti, kad, atsižvelgiant į tai, jog šis pranešimas buvo paskelbtas 2011 m. spalio 20 d., t. y. praėjus keliems mėnesiams po ginčijamo sprendimo priėmimo, remiantis jo 6 punktu, jis nėra taikytinas šios bylos aplinkybėmis (pagal analogiją žr. 2011 m. gegužės 17 d. Sprendimo *Elf Aquitaine / Komisija*, T-299/08, Rink., EU:T:2011:217, 148 punktą).
- 97 Dėl šio sprendimo 90 ir 91 punktuose nurodytoje teismų praktikoje suformuluotų taisyklių taikymo šioje byloje reikia pažymėti, kad, pirma, pranešimo apie kaltinimus 522 punkte Komisija pranešė apie savo ketinimą skirti TP baudą už piktnaudžiavimą – t. y. atsisakymą teikti paslaugas. Paskesniuose šio dokumento punktuose Komisija nurodė, kad piktnaudžiavimas, kuriuo kaltinama TP, buvo tyčinis arba dėl neatsargumo ir kad ši įmonė žinojo, jog jos elgesys gali turėti įtakos konkurencijai rinkoje. Antra, Komisija pranešimo apie kaltinimus 524 punkte nurodė, kad, nustatydamą baudos dydį, ji atsižvelgs į visas svarbias bylos aplinkybes, ypač į pažeidimo sunkumą ir trukmę, ir kad ji taikys 2006 m. gairėse įtvirtintas taisykles. Dėl pažeidimo sunkumo Komisija pranešimo apie kaltinimus 528 punkte pažymėjo, kad ji atsižvelgs į pažeidimo pobūdį, jo realią įtaką rinkai, jei ji gali būti įvertinta, ir paveiktos rinkos geografinę apimtį. Dėl pažeidimo trukmės Komisija pranešimo apie kaltinimus 529 punkte nurodė, kad pažeidimas prasidėjo vėliausiai 2005 m. rugpjūčio 3 d. ir kad jis dar nėra užbaigtas. Trečia, Komisija pranešimo apie kaltinimus 525 punkte nurodė, kad baudos dydžiui gali daryti įtaką galimas atsižvelgimas į sunkinančias ar lengvinančias aplinkybes, nurodytas gairių 28 ir 29 punktuose.
- 98 Be to, iš rašto dėl informacijos išdėstymo, kuris parengtas raštu Komisijai ir TP apsikeitus informacija ir kuris šiai įmonei buvo nusiųstas po klausymo, matyti, kad Komisija pateikė paaiškinimų dėl pardavimų vertės, kaip tai suprantama pagal 2006 m. gairių 13 punktą, kurią ji ketina taikyti apskaičiuodama bazinį baudos dydį.
- 99 Šio sprendimo 97 ir 98 punktuose nurodyta informacija leidžia konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju Komisija laikėsi šio sprendimo 90 ir 91 punktuose nurodytoje teismų praktikoje įtvirtintų principų. Ieškovės pateikti argumentai negali paneigti šios išvados.
- 100 Iš tikrųjų, pirma, iš šio sprendimo 90 ir 91 punktuose nurodytos teismų praktikos matyti, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovės, Komisija pranešime apie kaltinimus neturėjo tiksliai nurodyti bendros baudos sumos.
- 101 Antra, reikia atmesti ieškovės argumentą, kad Komisija pranešimo apie kaltinimus dalyje, susijusioje su sankcijomis, turėjo nagrinėti susitarimo su UKE įtaką pažeidimo sunkumui ir baudos dydžiui.
- 102 Iš tikrųjų, viena vertus, iš bylos medžiagos matyti, kad diskusijas apie atsižvelgimą į susitarimą su UKE apskaičiuojant baudą TP pradėjo administracinės procedūros vėlesniame etape, t. y. po to, kai buvo išsiųstas pranešimas apie kaltinimus. Iš pradžių atsakymo į pranešimą apie kaltinimus 912–1009 punktuose TP nurodė argumentą, kad, atsižvelgdama į jos pagal susitarimą su UKE priimtus išipareigojimus, Komisija turėjo pripažinti, jog šio susitarimo pasirašymas buvo pažeidimo pabaiga. Su tokiu požiūriu Komisija sutiko rašte dėl informacijos išdėstymo (27 punktas). Vėliau 2011 m. kovo 7 d. rašto, kuriuo buvo atsakyta į raštą dėl informacijos išdėstymo, 483 ir 484 punktuose TP nurodė argumentą, kad į susitarimą su UKE reikėtų atsižvelgti kaip į lengvinančią aplinkybę. TP šį argumentą pakartojo 2011 m. birželio 6 d. rašte, kurį ji išsiuntė *proprio motu* ir kuriame ji pateikė savo nuomonę dėl galimybės skirti baudą nagrinėjamu atveju.

103 Kita vertus, Komisija į visus šiuos argumentus, pateiktus jau po pranešimo apie kaltinimus išsiuntimo, atsakė ginčijamo sprendimo 913–916 konstatuojamosiose dalyse. Nevertinant Komisijos atsakymo pagrįstumo, kuris yra ieškinio pagrindo, susijusio su neatsižvelgimu į lengvinančias aplinkybes, dalykas, reikia konstatuoti, jog pati aplinkybė, kad Komisija pateikė nuomonę dėl šių argumentų ginčijamame sprendime, tikrai nėra TP teisės būti išklausytai ar jos teisės į gynybą pažeidimas.

104 Atsižvelgiant į išdėstytus vertinimus, šį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio trečiojo pagrindo

105 Ieškinio trečiasis pagrindas dėl teisės ir vertinimo klaidos apskaičiuojant bazinį baudos dydį visų pirma susijęs su 2006 m. gairių 20–22 punktų pažeidimu.

106 Pažymėdama, kad neginčia pažeidimo, kuriuo kaltinama TP, ieškovė Bendrojo Teismo iš esmės prašo ginčijamame sprendime nustatytą baudos dydį perskaičiuoti atsižvelgiant į proporcingumo principą ir į tai, kad šio pažeidimo sunkumas nepateisina to, kad Komisija, apskaičiuodama bazinį baudos dydį, rėmėsi pardavimų vertės dalimi – 10 %, kaip ji suprantama pagal 2006 m. gairių 13 punktą. Ieškovės argumentai dėl baudos dydžio neproporcingumo, taigi netinkamumo ir neteisingumo, bus nagrinėjami vertinant reikalavimą pakeisti baudos dydį.

107 Šį ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys, kuriomis ieškovė kaltina Komisiją, pirma, tinkamai neatsižvelgus į aplinkybę dėl neteisėtų veiksmų skirtingos trukmės ir skirtingo intensyvumo ir, antra, klaidingai įvertinus TP elgesio įtaką atitinkamai rinkai.

108 Prieš pradėdant nagrinėti šias dvi dalis, pirmiausia reikia priminti, kad pagal Pagrindinių teisių chartijos 49 straipsnio 3 dalį bausmės griežtumas turi atitikti padarytą nusikalstamą veiką.

109 Per Komisijos pradėtas procedūras dėl konkurencijos taisyklių pažeidimo inkriminavimo proporcingumo principo taikymas reiškia, kad Komisija turi nustatyti baudą, proporcingą aplinkybėms, į kurias atsižvelgta vertinant pažeidimo sunkumą, ir ji turi tuo tikslu taikyti minėtas aplinkybes nuosekliai ir objektyviai pagrįstai (šio sprendimo 67 punkte minėto Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, EU:C:2014:2062, 196 punktas ir 2011 m. spalio 5 d. Sprendimo *Transcatlab / Komisija*, T-39/06, Rink., EU:T:2011:562, 189 punktas).

110 Taip pat reikia priminti, jog Reglamento Nr. 1/2003 23 straipsnio 3 dalyje numatyta, kad nustatant baudos dydį atsižvelgiama į pažeidimo sunkumą ir trukmę.

111 Kalbant apie pažeidimo sunkumą, reikia pažymėti, kad nėra privalomo ar išsamaus sąrašo kriterijų, į kuriuos turi būti atsižvelgta vertinant šį sunkumą. Vis dėlto iš teismų praktikos matyti, kad vertinant sunkumą, be konkrečių bylos aplinkybių, jos konteksto ir baudų atgrasomojo pobūdžio, reikia įvertinti atitinkamos įmonės elgesį, jos vaidmenį formuojant nagrinėjamą elgesį, pelną, kurį ji galėjo gauti dėl tokio elgesio, jos dydį ir atitinkamų prekių vertę, taip pat pavojų, kurį šios rūšies pažeidimai kelia Sąjungai (2010 m. spalio 14 d. Sprendimo *Deutsche Telekom / Komisija*, C-280/08 P, Rink., EU:C:2010:603, 273 ir 274 punktai; taip pat žr. 2011 m. gruodžio 8 d. Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, C-272/09 P, Rink., EU:C:2011:810, 96 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

112 Nustatant baudos dydį turi būti taip pat atsižvelgta į tokius objektyvius požymius, kaip antikoncepcinių veiksmų turinys ir trukmė, jų skaičius ir intensyvumas, paveiktos rinkos dydis ir žala viešajai ekonominei tvarkai, taip pat į atsakingų įmonių rinkos dalį ir galimą recidyvą (žr. šio sprendimo 111 punkte minėto Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:810, 97 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

- 113 Pagal 2006 m. gaires, kuriomis Komisija rėmėsi apskaičiuodama baudą šiuo atveju, į pažeidimo sunkumą Komisija atsižvelgia pirmame baudos apskaičiavimo etape, t. y. nustatydamą bazinį baudos dydį. Iš tikrųjų pagal 2006 m. gairių 19 punktą bazinis baudos dydis priklauso nuo pardavimo vertės dalies, apskaičiuotos remiantis pažeidimo sunkumu, padaugintu iš pažeidimo metų skaičiaus. Pagal 2006 m. gairių 20 punktą pažeidimo sunkumas nustatomas atskirai kiekvienu konkrečiu pažeidimo atveju, atsižvelgiant į visas su juo susijusias aplinkybes. Pagal šių gairių 21 ir 22 punktus Komisija paprastai nustato iki 30 % pardavimo vertės dalį, į kurią atsižvelgiama, o kad nustatytų, ar pardavimo vertės dalis, į kurią turi būti atsižvelgiama, turi būti mažesnė ar didesnė, ji atsižvelgia į keletą veiksnių, pavyzdžiui, pažeidimo pobūdį, atitinkamų įmonių bendrą rinkos dalį, pažeidimo geografinį plotą ir pažeidimo įgyvendinimą (arba neįgyvendinimą).
- 114 Galiausiai dėl Sąjungos teismo vaidmens atliekant baudos dydžio kontrolę reikia priminti, kad jis turi atlikti ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolę remdamasis ieškovo nurodytomis aplinkybėmis, skirtomis pateiktiems ieškinio pagrindams pagrįsti. Atlikdamas šią kontrolę teismas negali remtis Komisijos turima diskrecija, nei kiek tai susiję su pasirinktais elementais, į kuriuos atsižvelgta taikant gairėse nurodytus kriterijus, nei kiek tai susiję su šių elementų vertinimu, kad atsisakytų vykdyti išsamią teisinę ir faktinę kontrolę (šio sprendimo 111 punkte minėto Sprendimo *KME Germany ir kt.* / *Komisija*, EU:C:2011:810, 102 punktas).
- 115 Sutartyse įtvirtinta kontrolė, kurios ribos apibrėžtos šio sprendimo 65–67 ir 114 punktuose nurodytoje teismų praktikoje, kuri reiškia, kad Sąjungos teismas vykdo ir teisinę, ir faktinę kontrolę ir kad jis turi teisę vertinti įrodymus, panaikinti ginčijamą sprendimą ir pakeisti baudų dydžius, priešingai, nei iš pradžių nurodė ieškovė, neprieštarauja Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnyje įtvirtinto veiksmingos teisminės gynybos principo reikalavimams (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 83 punkte minėto Sprendimo *Schindler Holding ir kt.* / *Komisija*, EU:C:2013:522, 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 116 Atsižvelgiant būtent į šiuos principus, reikia išnagrinėti argumentus, kuriuos ieškovė pateikė grįsdama šį ieškinio pagrindą.
- Dėl pirmos dalies, susijusios su tuo, kad nebuvo paisoma, jog pažeidimą sudarančių dalių trukmė ir pažeidimo intensyvumas įvairiais laikotarpiais skyrėsi
- 117 Ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė teisės klaidą atsisakydama atsižvelgti į tai, kad TP padarytą pažeidimą sudarančių dalių trukmė ir pažeidimo intensyvumas įvairiais laikotarpiais skyrėsi, nes piktnaudžiavimą buvo galima įžvelgti per visą pažeidimo laikotarpį. Komisija nepaisė informacijos, reikšmingos siekiant nustatyti pažeidimo sunkumui proporcingą baudą, t. y. aplinkybės, kad nė vienas veiksmas, vertinamas kaip pažeidimo dalis, netruko ketverius metus ir du mėnesius.
- 118 Ieškovė savo tvirtinimus grindžia įvairiais argumentais, kuriais ji iš esmės siekia kad būtų nustatyta tiksli tam tikrų TP veiksmų, kurie visi kartu sudaro TP piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi, trukmė. Ji tvirtina, kad, atsižvelgiant į bendrą Komisijos klaidų, padarytų apskaičiuojant šių veiksmų trukmę, poveikį, minėtas piktnaudžiavimas neatrodo toks sunkus, kad leistų Komisijai nustatyti 10 % pardavimų vertės dalį, kuria remiantis apskaičiuojamas bazinis baudos dydis. Todėl ieškovė prašo Bendrojo Teismo sumažinti TP skirtos baudos dydį.
- 119 Ieškovės argumentai susiję su keturiomis iš penkių dalių, sudarančių TP piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi (žr. šio sprendimo 28 punktą).
- 120 Pirma, dėl neprotingų sąlygų AO pasiūlymo sutartyse dėl BSA ir LLU prieigos prie TP tinklo ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė teisės klaidą nuspręsdama, kad ši piktnaudžiavimo dalis tęsėsi nuo 2005 m. rugpjūčio 3 d. iki 2009 m. spalio 22 d. Konkrečiau kalbant, dėl BSA prieigos standartinių sutarčių ieškovė tvirtina, kad TP standartinės sutarties versija Nr. 1, įsigaliojusi 2008 m. gruodžio

22 d., atitiko standartinį pasiūlymą dėl BSA prieigos. Dėl LLU prieigos TP standartinės sutarties versija Nr. 1, įsigaliojusi 2009 m. vasario 17 d., atitiko standartinį pasiūlymą dėl LLU. Todėl negalima kaltinti TP minėtose sutartyse atitinkamai nuo 2008 m. gruodžio 22 d. BSA prieigos atveju ir nuo 2009 m. vasario 17 d. LLU prieigos atveju nustačius AO nepalankias sąlygas. Be to, įvairios TP standartinių sutarčių sąlygos, nepalankios AO, buvo taikomos dar trumpesnę laikotarpį.

- 121 Antra, dėl fizinės prieigos prie TP tinklo ribojimo, ieškovė pirmiausia tvirtina, kad atsisakymų suteikti AO prieigą dėl formalių ir techninių priežasčių, pasitaikiusių nuo 2007 m., vis mažėjo ir ši praktika baigėsi 2009 m. Tvirtinimas, kad TP pervertino AO reikalingas investicijas, yra perdėtas ir susijęs tik su vienu konkrečiu atveju. Be to, kalbant apie atsisakymą leisti patekti į TP patalpas per kanalus, pažymėtina, kad tai atvejai, buvę tik 2007 m. Galiausiai dėl AO užsakymų kurti ar modifikuoti paslaugų prieigos mazgus vykdymo vilkinimo ieškovė tvirtina, kad Komisijos ginčijamame sprendime nurodyti pavyzdžiai yra mažai įtikinantys, kad šį vilkinimą lėmė nuo TP nepriklausantys veiksniai ir kad Komisija nepateikia nė vieno tokio vilkinimo pavyzdžio po 2008 m. liepos mėn.
- 122 Trečia, dėl prieigos prie abonentų linijų ribojimo ieškovė tvirtina, kad toks elgesys truko trumpiau nei visas Komisijos nustatytas pažeidimo laikotarpis. Atsisakymas teikti BSA paslaugas didmenine kaina išnuomotose linijose [teikiant „Wholesale Line Rental“ (WLR) paslaugą, kurios pagrindu AO teikė fiksuotojo telefono ryšio paslaugas] baigėsi 2007 m. spalio mėn., taigi toks elgesys tęsėsi tik apie metus, vėlavimas tvarkyti sugedusias linijas baigėsi 2008 m. pradžioje ir neviršijo vieno metų termino, vėlavimas vykdyti užsakymus dėl BSA prieigos tęsėsi tik iki 2007 m. ketvirtojo ketvirčio, o vėlavimas vykdyti užsakymus dėl LLU prieigos baigėsi 2008 m. pirmąjį ketvirtį.
- 123 Ketvirta, dėl atsisakymo AO suteikti patikimą ir tikslią bendrą informaciją, kuri jiems buvo reikalinga norint priimti tinkamus sprendimus dėl plačiajuosčio ryšio produktų, ieškovė tvirtina, kad jau nuo 2006 m. ji ėmėsi tam tikrų iniciatyvų pagerinti šios informacijos tikslumą ir suteikti pirmenybę lokalizacijai, kurią AO ketino naudoti. Dėl BSA prieigos reikia pasakyti, kad ieškovė nurodo, jog pagerino prieigą prie savo IT sąsajos, ypač nuo 2007 m. kovo mėn., ir ėmėsi kitų iniciatyvų 2007 m., kad technologiniu požiūriu pagerintų prieigą prie bendros informacijos. Kalbant apie LLU prieigą, pažymėtina, kad ji užtikrino prieigą prie bendros informacijos AO prašymu nusiųsdama jiems DVD. Dėl problemų, susijusių su duomenų pardavimu sunkiai panaudojamu formatu (.PDF), reikia pasakyti, kad tai buvo tik pavieniai atvejai.
- 124 Atsižvelgiant į pažeidimo, kuriuo kaltinama TP, sudėtingumą ir į ieškovės pateiktų argumentų detalumą, prieš pradedant nagrinėjimą, reikia išdėstyti ginčijamame sprendime pateiktą pažeidimo apibūdinimą.
- 125 Ginčijamame sprendime Komisija konstatavo, kad TP sukūrė strategiją, kuria buvo siekiama riboti konkurenciją visais prieigos prie jos tinklo proceso etapais, t. y. derantis dėl sutarčių, susijusių su prieigos prie šio tinklo sąlygomis, AO prijungimo prie šio tinklo etape ir galiausiai abonentų linijų aktyvinimo etape. Šia strategija, įgyvendinta didmeninės plačiajuostės BSA ir LLU prieigos rinkoje, buvo siekiama apsaugoti TP rinkos dalis vartotojų rinkoje, t. y. mažmeninėje rinkoje, kurioje telekomunikacijų operatoriai teikė paslaugas savo galutiniams vartotojams (ginčijamo sprendimo 710–712 konstatuojamosios dalys).
- 126 Norėdama įrodyti šią strategiją Komisija rėmėsi, be kita ko, dokumentais, paimtais per patikrinimus TP buveinėje, ir UKE pastabomis dėl TP atsakymo į pranešimą apie kaltinimus. Iš šių dokumentų, nagrinėtų ginčijamo sprendimo 148–155 ir 554–556 konstatuojamosiose dalyse, matyti, kad TP valdybos nariai parengė projektą, kurio tikslas kliudyti AO prieigai prie TP tinklo, kiek įmanoma apsunkinti informacijos, susijusios su šio tinklo struktūra, gavimą ir taip kuo ilgiau išlaikyti TP mažmeninius klientus. Be to, iš minėtų dokumentų matyti, kad ši strategija buvo įgyvendinama, pirma, imantis veiksmų prieš AO ir, antra, imantis veiksmų prieš nacionalinę reguliavimo tarnybą, pavyzdžiui, savavališkai atsisakant bendradarbiauti su šia tarnyba, vilkinant BSA standartinio pasiūlymo pateikimą,

nepaisant įstatyme numatytos pareigos tai daryti (žr. šio sprendimo 14 punktą) ar pateikiant ieškinius administraciniais teismams dėl visų šios tarnybos sprendimų, kuriais buvo patvirtinti standartiniai pasiūlymai.

- 127 Ginčijamame sprendime pateikiamas detalus TP elgesio, kuriuo ji įgyvendino savo strategiją, aprašymas. Šį elgesį Komisija suskirstė į penkias grupes, kurios sudaro penkias piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi dalis, t. y., pirma, pasiūlymas AO neprotingų sąlygų sutartyse dėl prieigos prie BSA ir LLU produktų, antra, derybų dėl sutarčių, susijusių su prieiga prie BSA ir LLU produktų, proceso vilkinimas, trečia, fizinės prieigos prie savo tinklo ribojimas, ketvirta, prieigos prie abonentų linijų ribojimas, penkta, atsisakymas pateikti tikslią ir patikimą bendrą informaciją, kurios AO reikia norint priimti sprendimus dėl prieigos (žr. šio sprendimo 28 punktą).
- 128 Pirma, dėl AO neprotingų sąlygų sutartyse dėl prieigos prie BSA ir LLU produktų pasiūlymo ginčijamo sprendimo 165–295 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad, remiantis taikomais teisės aktais, TP su AO, paprašiusiais jos BSA ar LLU prieigos prie jos tinklo, turėjo sudaryti sutartis, kuriose AO numatytos sąlygos būtų ne blogesnės nei BSA ir LLU standartiniuose pasiūlymuose įtvirtintos minimalios prieigos sąlygos (žr. šio sprendimo 11 ir 12 punktus). Nepaisydama šios pareigos TP siūlė standartinės sutartis, kurių sąlygos neatitiko minimalių atitinkamų standartinių pasiūlymų reikalavimų. Dėl sutarčių, susijusių su BSA prieiga, Komisija nustatė 18 standartinių sutarties sąlygų, susijusių su TP neteisėtu elgesiu, ir suskirstė jas į tris grupes: 1) AO palankios sąlygos, įtvirtintos standartiniame pasiūlyme, tačiau nenumatytos standartiniuose sutartyse, 2) sąlygos, esančios standartiniame pasiūlyme, tačiau TP siūlomose sutartyse pakeistos taip, kad būtų nepalankios AO, ir 3) standartinio pasiūlymo sąlygos, susijusios su tam tikrų terminų nustatymu, tačiau TP siūlomose sutartyse pakeistos taip, kad būtų nepalankios AO. Dėl sutarčių, susijusių su LLU prieiga, Komisija nustatė dvi kategorijas standartinių sutarties sąlygų, susijusių su neteisėtu TP elgesiu: pirma, AO palankios sąlygos, įtvirtintos standartiniame pasiūlyme, tačiau nenumatytos TP siūlomose sutartyse, ir, antra, sąlygos, esančios standartiniame pasiūlyme, tačiau TP siūlomose sutartyse pakeistos taip, kad būtų nepalankios AO. Ginčijamo sprendimo 714–721 konstatuojamosiose dalyse Komisija pažymėjo, kad per administracinę procedūrą surinkti įrodymai patvirtina TP pasikartojantį ir nuoseklų standartiniuose pasiūlymuose numatytų sąlygų nesilaikymą. Ji nurodo, kad, nors į UKE 2006 m. dėl LLU prieigos ir 2008 m. dėl BSA prieigos patvirtintus standartinius pasiūlymus buvo įtrauktos standartinės sutartys, kurias TP galėjo naudoti, ši įmonė sutiko jas naudoti tik 2009 m. spalio 22 d. pasirašius susitarimą su UKE.
- 129 Antra, dėl derybų dėl sutarčių, susijusių su prieiga prie BSA ir LLU produktų, proceso vilkinimo, remdamasi per administracinę procedūrą pateiktais Lenkijos rinkoje veikiančių AO pareiškimais ir UKE pastabomis, Komisija nustatė įvairias TP taikytas vilkinimo taktikas, siekiant išvengti sutarčių su AO pasirašymo per protingą terminą. Pirmiausia Komisija konstatavo, kad 70 % atvejų TP nesilaikė įstatymuose nustatyto termino per 90 kalendorinių dienų sudaryti sutartį su AO dėl prieigos prie tinklo ir kad daugeliu atvejų pasirašyti sutartį buvo vėluojama vienus ar net dvejus metus. Taip pat Komisija konstatavo, kad TP nuolat nesilaikė įstatyme nustatyto 3 dienų termino išsiųsti sutarties projektą, ji daugeliu atvejų šį terminą viršydavo dešimtimis ar net šimtais dienų (ginčijamo sprendimo 300–314 konstatuojamosios dalys). Be to, Komisija nustatė kitų vilkinimo būdų, pavyzdžiui, TP dažnai atstovauti derybose deleguodavo darbuotoją, kuris nebuvo įgaliotas pasirašyti sutartis (ginčijamo sprendimo 315–322 konstatuojamosios dalys), arba ji nepagrįstai vilkindavo sutarčių pasirašymą (ginčijamo sprendimo 323–329 konstatuojamosios dalys). Galiausiai Komisija konstatavo, kad ši vilkinimo taktika skatino tam tikrus AO prašyti reguliavimo tarnybą įsikišti į derybų procesą arba paprasčiausiai atsisakyti savo ketinimų prisijungti prie TP tinklo (ginčijamo sprendimo 300 ir 305 konstatuojamosios dalys).
- 130 Trečia, dėl fizinės prieigos prie TP tinklo ribojimo ginčijamo sprendimo 375–399 konstatuojamosiose dalyse Komisija, be kita ko, nurodė, kad pasirašę sutartį dėl prieigos AO pateikdavo TP prašymus prisijungti prie paslaugų prieigos mazgų, kiek tai susiję su BSA prieiga ir LLU prieiga, kolokalizacijos paraišką ar jungiamųjų laidų paraišką. Komisija paaiškino, kad iš pradžių AO paraiškos buvo formaliai

ir techniškai patikrinamos, o po to TP pranešdavo AO technines sąlygas ir numanomas su prijungimu susijusias išlaidas. Pitaręs šioms sąlygoms AO, remdamasis tuo, galėjo parengti techninį projektą, kurį vėl turėjo patvirtinti TP (ginčijamo sprendimo 375 konstatuojamoji dalis).

- 131 Komisija aprašė antikonkurencinių TP veiksmų, kurių ji ėmėsi prijungimo prie TP tinklo etape, pavyzdžius, daugiausia remdamasi Lenkijos rinkoje veikiančių AO pareiškimais, UKE patikrinimų protokolais ir šios tarnybos sprendimais. Šiuo klausimu Komisija pirmiausia nurodė, kad TP dėl formalių ar techninių priežasčių atmetė daug paraiškų dėl prieigos. Buvo atmesta 31 % BSA prieigos paraiškų 2006–2009 m. ir 44 % LLU prieigos paraiškų 2006–2008 m., ir tik 2009 m. situacija pagerėjo. Dėl LLU prieigos Komisija taip pat nurodė atvejus, kai po teigiamų techninių patikrinimų AO nebuvo suteikta prieiga prie TP tinklo dėl to, jog TP pervertino su prijungimu susijusias išlaidas (ginčijamo sprendimo 378–392 ir 749–754 konstatuojamosios dalys). Komisija taip pat nurodė vilkinimą tiek įgyvendinti AO prašymus, tiek kurti ar modifikuoti paslaugų prieigos mazgus, tiek įgyvendinti LLU prieigos paraiškas. Pagal Komisijos minėtus pareiškimus vėlavimai, kurie tuo atveju, kai darbai labai paprasti, buvo nuo 3 iki 13 mėnesių, neleido AO normaliai planuoti investicijų (ginčijamo sprendimo 393–396 ir 755–758 konstatuojamosios dalys). Galiausiai Komisija nurodė, kad PTK, TP dukterinė bendrovė, veikianti atitinkamose rinkose, nesusidūrė su tokiais prieigos prie patronuojančiosios bendrovės tinklo problemomis, su kokiomis susidūrė kiti AO. Tai, Komisijos nuomone, patvirtina galimybę užtikrinti greitesnę prieigą prie šio tinklo (ginčijamo sprendimo 397–399 ir 759–761 konstatuojamosios dalys).
- 132 Ketvirta, dėl prieigos prie abonentų linijų ribojimo, ginčijamo sprendimo 444–510 konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad prijungti prie paslaugų prieigos mazgų (BSA prieiga) ar gavę prieigą prie kolokalizacijos patalpų ar įdiegę jungiamuosius laidus (LLU prieiga) AO iš principo galėjo ieškoti savo klientų. Tam jie turėjo pateikti TP paraišką aktyvinti abonto liniją; šią paraišką TP tikrindavo formaliu ir techniniu aspektais (ginčijamo sprendimo 444 konstatuojamoji dalis).
- 133 Komisija, remdamasi AO pareiškimais, per patikrinimus paimtais dokumentais ir UKE patikrinimų protokolais, nustatė trijų rūšių veiksmus, kurių ėmėsi TP, kad apribotų AO prieigą prie abonentų. Pirmiausia ji konstatavo, kad TP atmetė daug paraiškų aktyvinti linijas dėl formalių ar techninių priežasčių. Nors tam tikrais laikotarpiais padėtis pagerėdavo, buvo atmesta iš viso nuo 30 iki 50 % paraiškų, kurias pateikė įvairūs AO, išskyrus PTK, TP dukterinė bendrovė (ginčijamo sprendimo 448–467 konstatuojamosios dalys). Antra, Komisija nustatė nedidelį skaičių laisvų abonentų linijų, kurių lėmė TP atsisakymas teikti BSA prieigos paslaugas WLR linijomis ir vilkinimas taisyti sugedusias linijas. Trečia, Komisija nurodė vilkinimą įgyvendinti AO paraiškas (ginčijamo sprendimo 468–473 konstatuojamosios dalys). Komisija pažymi, kad šios kliūtys buvo ypač nemalonios AO, nes jos turėjo neigiamą įtaką tiesioginiams AO santykiams su galutiniais vartotojais, ypač tokių santykių pradžioje, ir tai galėjo daryti neigiamą įtaką klientų požiūriui į AO. Komisija mano, kad BSA prieigos WLR linijomis blokavimas turėjo neigiamą įtaką AO, ypač dėl to, jog tai neleido šiems AO pasiūlyti jau esamiems ir fiksuotojo telefono ryšio paslaugas naudojančioms klientams papildomų interneto prieigos paslaugų (ginčijamo sprendimo 470 konstatuojamoji dalis).
- 134 Penkta, dėl atsisakymo pateikti tikslią ir patikimą bendrą informaciją, kurios AO reikia norint priimti sprendimus dėl prieigos, iš pradžių Komisija nurodė, kad TP turėjo pateikti šią informaciją AO pagal galiojančius teisės aktus. Komisija patikslino, kad ši bendra informacija buvo susijusi su įvairiais techniniais TP tinklo aspektais, ir taip pat pažymėjo, kad, kaip nurodo AO, patikimos ir išsamios bendros informacijos turėjimas yra esminė sąlyga pradėti ir tęsti BSA ir LLU paslaugų teikimą galutiniams vartotojams. Paskui Komisija priminė, kad atsisakymas pateikti informaciją apie TP tinklo struktūrą yra vienas iš esminių TP strategijos, kuria buvo siekiama riboti konkurenciją visais AO prieigos prie jos tinklo proceso etapais, elementų (žr. šio sprendimo 126 punktą). Galiausiai Komisija nurodė, kad prieigos prie patikimos ir tikslios bendros informacijos problemos buvo matyti visuose prieigos prie TP tinklo proceso etapuose. Šiuo klausimu ji, be kita ko, nurodo, kad pirmu pažeidimo

laikotarpio etapu TP neįtraukdavo bendros informacijos apibrėžties į sutartis su AO, o vėliau ji šiose sutartyse naudojo apibrėžtį, kuri neatitiko standartiniame pasiūlyme pateiktos apibrėžties (ginčijamo sprendimo 511–516 konstatuojamosios dalys ir 828 išnaša).

- 135 Komisija detalai aprašė tai, kaip TP trukdė AO turėti prieigą prie bendros informacijos apie jos tinklą. Šiuo klausimu, remdamasi įvairiais AO pareiškimais ir per patikrinimus paimtais dokumentais, Komisija nurodė, kad TP perduotų AO duomenų apie jos tinklą kokybė buvo bloga. Šie duomenys dažnai būdavo neteisingi ir (arba) neišsamūs ir neatitiko to, kas nurodyta standartiniuose pasiūlymuose ir sutartyse, sudarytose TP ir AO (ginčijamo sprendimo 517–528 konstatuojamosios dalys). Taip pat Komisija nurodė atvejus, kai TP pateikė AO bendrą informaciją tokiu formatu, kuris neleido ja pasinaudoti (ginčijamo sprendimo 529 ir 530 konstatuojamosios dalys). Be to, Komisija nustatė, kad TP nesilaikė iš atitinkamų standartinių pasiūlymų išplaukiančios pareigos pateikti AU IT sąsają, leidžiančią prieiti prie duomenų bazės, kurioje įkelta bendra informacija, ir turinčią kitas funkcijas, leidžiančias komunikuoti tarp AO ir TP. Ši sąsaja pradėjo veikti tik 2010 m. balandžio mėn. (ginčijamo sprendimo 531–534 konstatuojamosios dalys). Galiausiai Komisija nustatė, kad egzistavo technologiniai sprendimai, kurie leido užtikrinti prieigą prie tikslesnės ir patikimesnės bendros informacijos, ir kad PTK, TP dukterinė bendrovė, galėjo naudotis tokia prieiga (ginčijamo sprendimo 535–541 konstatuojamosios dalys).
- 136 Ginčijamo sprendimo 713 konstatuojamojoje dalyje Komisija pažymėjo, kad šio sprendimo 128–135 punktuose aprašytas TP elgesys darė bendrą poveikį AO, kurie susidūrė su kliūtimis visais prieigos prie didmeninių TP produktų etapais. Ji nurodė, kad, nors visos TP sudarytos kliūtys, paimtos atskirai, gali pasirodyti nesančios labai ribojančios, visas kartu jas galima laikyti piktnaudžiavimu, kurio tikslas buvo neleisti AO patekti į didmeninę plačiajuostės prieigos rinką. Reziumuodama Komisija ieškovės piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi kvalifikavo kaip vieną ir tęstinį pažeidimą (ginčijamo sprendimo 1 straipsnis).
- 137 Konkrečiai kalbant, klausimas, susijęs su skirtinga TP veiksmų trukme ir intensyvumu, buvo nagrinėjamas ginčijamo sprendimo 903 ir 907 konstatuojamosiose dalyse, kurios yra sprendimo dalyje, skirtoje baudos dydžiui nustatyti.
- 138 Ginčijamo sprendimo 903 konstatuojamojoje dalyje Komisija atsakė į TP per administracinę procedūrą pateiktą argumentą, pagal kurį vertinant pažeidimo pobūdį reikia atsižvelgti į tai, kad tam tikri veiksmai, kuriais kaltinama TP, truko trumpiau nei visas pažeidimo laikotarpis. Šis argumentas pagrįstas TP padaryto pažeidimo palyginimu su pažeidimu, dėl kurio buvo priimtas 2009 m. gegužės 13 d. Komisijos sprendimas C (2009) 3726 *final* dėl procedūros pagal [EB] 82 straipsnį ir EEE susitarimo 54 straipsnį (byla COMP/C-3/37.990 – *Intel*), konkrečiai su Komisijos pastabomis, pagal kurias, nustatant *Intel* padaryto pažeidimo sunkumą, reikėjo atsižvelgti į tai, kad ši įmonė piktnaudžiavo savo padėtimi daugiausia 2002–2005 m., o po 2005 m. iki pažeidimo pabaigos 2007 m. gruodžio mėn. buvo nustatyti ne daugiau kaip du atskiri piktnaudžiavimo atvejai (žr. Sprendimo *Intel* 1785 konstatuojamąją dalį). Atsakydama į šį argumentą Komisija ginčijamo sprendimo 903 konstatuojamojoje dalyje nurodė, kad „tokioje situacijoje reikia pažymėti, jog, nors TP veiksmų intensyvumas atskirais laikotarpiais skyrėsi, piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi galima įžvelgti per visą pažeidimo laikotarpį“.
- 139 Ginčijamo sprendimo 907 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė, kad, nagrinėdama pažeidimo sunkumą, ji atsižvelgė į tai, jog ne visi TP neteisėtai elgesį sudarę veiksmai buvo vykdomi tuo pat metu. Komisija paaiškino, kad ši aplinkybė buvo logiška pasekmė to, kad prieigos prie istorinio operatoriaus plačiajuosčio interneto ryšio produktų gavimo procesą sudaro keli atskiri vienas po kito einantys etapai. Komisija, aprašydama šiuos etapus, ginčijamo sprendimo 1258 išnašoje visų pirma nurodė derybų dėl sutarčių, susijusių su prieigos prie tinklo sąlygomis, etapą, antra, fizinės prieigos prie tinklo suteikimo etapą ir galiausiai abonentinų linijų aktyvinimo ir bendros informacijos gavimo etapą. Komisija pridūrė, kad AO negalėjo, pavyzdžiui, susidurti su problemomis dėl fizinės prieigos prie TP tinklo, nepasirašęs sutarties dėl prieigos prie šio tinklo sąlygų. Taip pat AO problemos fizinės

prieigos prie TP tinklo gavimo etape ar abonentų linijų aktyvinimo etape prasidėdavo tik po ilgų derybų dėl sutarčių, susijusių su prieigos sąlygomis. Be to, tiek prieš sutarčių pasirašymą, tiek po jo AO komercinei strategijai kliudė bloga bendros informacijos apie TP tinklą, kurią pastaroji turėjo suteikti, kokybė ir jos neišsamumas.

- 140 Per posėdį atsakydama į Bendrojo teismo klausimą ieškovė patikslino savo argumentų apimtį. Dėl šio sprendimo 117 punkte nurodyto argumento ji pažymėjo, kad ginčijamo sprendimo 907 konstatuojamosios dalies turinys atspindi tik aplinkybę, kad Komisija atsižvelgė į pažeidimo etapiškumą. Vis dėlto ši konstatuojamoji dalis neleidžia daryti išvados, kad Komisija pakankamai atsižvelgė į TP veiksmų intensyvumo ir trukmės skirtumus kiekviename prieigos prie TP tinklo suteikimo proceso etape. Todėl šio sprendimo 120–123 punktuose apibendrintais argumentais ieškovė siekia įrodyti, kad Komisija padarė klaidų apskaičiuodama veiksmų trukmę ir intensyvumą. Šių detalių argumentų išnagrinėjimas leistų tinkamai įvertinti TP padaryto pažeidimo sunkumą.
- 141 Šiuo klausimu iš ginčijamo sprendimo 907 konstatuojamosios dalies, skaitomos atsižvelgiant į 1258 išnašą, matyti, kad, vertindama TP piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi sunkumą, Komisija atsižvelgė į TM veiksmų, kurie visi kartu sudaro šį piktnaudžiavimą, trukmės ir intensyvumo skirtumus. Komisija iš tikrųjų aiškiai nurodė, kad ne visi neteisėti TP veiksmai buvo atliekami tuo pat metu.
- 142 Šią išvadą patvirtina viso ginčijamo sprendimo analizė. Iš tikrųjų šiame sprendime Komisija keletą kartų nurodė atskirus TP elgesio pagerėjimo atvejus ir laikotarpius (trumpesnius nei pažeidimo laikotarpis), per kuriuos TP vykdė tam tikrus konkrečius veiksmus (žr., be kita ko, ginčijamo sprendimo 383, 409, 437, 450, 462, 508, 510 ir 515 konstatuojamąsias dalis).
- 143 Be to, priešingai, nei ieškinyje tvirtina ieškovė, ginčijamo sprendimo 903 konstatuojamosios dalies negalima aiškinti kaip rodančios, jog Komisija atsisakė atsižvelgti į tai, kad TP padarytą pažeidimą sudarančių dalių trukmė ir pažeidimo intensyvumas skirtingais laikotarpiais skyrėsi. Šioje konstatuojamojoje dalyje Komisija iš tikrųjų tik konstatavo, kad pažeidimo, kuriuo kaltinama TP, aplinkybės ir *Intel* padaryto pažeidimo aplinkybės labai skyrėsi, t. y. tai, kad, nors TP neteisėto elgesio intensyvumas skyrėsi, šis elgesys buvo tęstinis ir truko visą pažeidimo laikotarpį, o *Intel* pažeidimas daugiausia truko tam tikrą laikotarpį, gerokai trumpesnę už visą pažeidimo laikotarpį.
- 144 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, negalima tvirtinti, kad, vertindama TP padaryto pažeidimo sunkumą, Komisija atsisakė atsižvelgti į tai, kad TP padarytą pažeidimą sudarančių dalių trukmė ir pažeidimo intensyvumas skirtingais laikotarpiais skyrėsi.
- 145 Be to, detalių ieškovės argumentų nagrinėjimas iš esmės, pateiktas toliau, neleidžia nuspręsti, kad Komisija padarė teisės ir vertinimo klaidą spręsdama dėl TP padaryto pažeidimo sunkumo.
- 146 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, kad šiais argumentais ieškovė neginčija nei paties pažeidimo, nei ginčijamame sprendime nustatytos jo trukmės, t. y. laikotarpio nuo 2005 m. rugpjūčio 3 d. iki 2009 m. spalio 22 d. Ji taip pat neginčija nei TP piktnaudžiavimo dominuojančia padėtimi kvalifikavimo kaip vieno ir tęstinio pažeidimo, nei strategijos, kuria buvo siekiama riboti konkurenciją visais prieigos prie jos tinklo suteikimo proceso etapais.
- 147 Taip pat reikia atmesti kaip akivaizdžiai klaidingu ginčijamo sprendimo aiškinimu pagrįstus argumentus, kuriais ieškovė tvirtina, kad Komisija padarė teisės klaidą tvirtindama, kad atskiri TP pažeidimą sudarantys veiksmai truko tiek pat kiek pažeidimo laikotarpis. Šiuos argumentus paneigia Komisijos pastabos, pateiktos ginčijamo sprendimo konstatuojamosiose dalyse, kurios minimos šio sprendimo 138, 139 ir 142 punktuose.

- 148 Pirma, dėl AO neprotingų sąlygų sutartyse dėl BSA ir LLU prieigos prie TP tinklo pasiūlymo pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovės procesiniuose dokumentuose pateikti argumentai susiję su daugiau nei 30 sutarties sąlygų, kurios buvo pakeistos ar panaikintos TP sutartyse dėl BSA ir LLU prieigos. Ieškovė nurodo tiksliai apskaičiuotus laikotarpius, kada šios sąlygos buvo pakeistos ar panaikintos. Vis dėlto, atsižvelgiant į sutarčių dėl didmeninės plačiajuostės prieigos sudėtingumą, TP sutartyse pasiūlytų neprotingų sąlygų neigiamos pasekmės turi būti vertinamos bendrai, o ne kiekviena ši sąlyga atskirai.
- 149 Taip pat reikia konstatuoti, kad savo argumentais ieškovė tik pripažįsta, jog TP siūlė AO sutartis, kurios neatitiko įvairių BSA ir LLU standartinių pasiūlymų sąlygų, atitinkamai nuo 2006 m. gegužės mėn. ir 2006 m. birželio mėn. iki atitinkamai 2008 m. pabaigos ir 2009 vasario mėn. Tai, kad ši praktika prasidėjo ne nuo pažeidimo laikotarpio pradžios ir baigėsi dar nepasibaigus minėtam laikotarpiui, negali sumažinti neteisėto TP elgesio sunkumo. Iš tikrųjų, nors ieškovė tvirtina, kad BSA standartinio pasiūlymo sąlygų nesilaikė tik nuo 2006 m. gegužės mėn., ji neginčija, kad šio pasiūlymo patvirtinimas vėlavo keletą mėnesių dėl jos atsisakymo, kuris yra jai teisės aktuose nustatytų pareigų nesilaikymas, pateikti UKE standartinio pasiūlymo projektą (žr. šio sprendimo 14 ir 126 punktus). Dėl šio pažeidimo elemento pabaigos Komisija pagrįstai nurodo, kad tai, jog TP nustojo siūlyti neprotingas sąlygas savo sutartyse, dar nereiškia, kad ji panaikino šias sąlygas jau galiojančiose sutartyse. Taigi neprotingos sąlygos ir toliau buvo taikomos AO.
- 150 Galiausiai šis pažeidimo elementas negali būti nagrinėjamas neatsižvelgiant į ieškovės neginčijamas aplinkybes, t. y. į tai, kad pažeidimo laikotarpio pradžioje derybų dėl sutarčių su AO etape TP savo elgesiu siekė atgrasinti nuo noro gauti prieigą prie tinklo, konkrečiai ji taikė įvairias vilkinimo taktikas, kuriomis buvo siekiama vilkinti derybas dėl sutarčių, ir taikė strategiją, kuria siekė kaip įmanoma labiau apsunkinti AO galimybes gauti bendrą informaciją apie savo tinklą. Tai patvirtina Komisijos išvadą, kad AO suteikta derybų laisvė buvo labai siaura, nes AO turėjo arba pritarti TP siūlomoms sąlygoms, net jei jos prieštaravo atitinkamuose standartiniuose pasiūlymuose numatytoms nuostatoms, arba pradėti procedūras UKE, kad įpareigotų TP laikytis jai įstatymuose numatytų pareigų, arba atsisakyti ketinimų patekti į rinką (ginčijamo sprendimo 305, 314 ir 716 konstatuojamosios dalys).
- 151 Antra, dėl fizinės prieigos prie TP tinklo ribojimo reikia iš pradžių pažymėti, kad tam tikrų TP veiksmų mažesnė trukmė nei pažeidimo laikotarpis ar tai, kad minėtų veiksmų vis mažėjo minėtu laikotarpiu, neįrodo, kad pažeidimas buvo lengvesnis ir kad TP skirta bauda yra neproporcinga. Iš tikrųjų, kaip nurodo Komisija, įvairūs TP veiksmai atskirais prieigos prie jos tinklo suteikimo proceso etapais papildė vienas kitą. Be to, dėl AO paraiškų atmetimo dėl techninių ar formalių priežasčių pažymėtina, kad Komisija aiškiai ginčijamo sprendimo 383 ir 409 konstatuojamosiose dalyse pripažino situacijos pagerėjimą, todėl ieškovės nurodyti argumentai neleidžia tvirtinti, kad Komisija, nustatydamą baudos dydį, neatsižvelgė į šį pagerėjimą. Priešingai, nei tvirtina ieškovė, išlaidų investicijoms, susijusioms su LLU prieiga, pervertinimas paaiškėjo tik vienu konkrečiu atveju. Iš tikrųjų apie šią problemą pranešė du AO ir ji buvo užregistruota UKE 2008 m. patikrinimo protokole. Šiuo klausimu Komisija taip pat nurodo, kad, kadangi tuo metu (2008 m.) mažai operatorių naudojos LLU prieiga, trys minėti pavyzdžiai yra labai reikšmingi ir negali būti vertinami kaip perdėti. Galiausiai, priešingai, nei tvirtina ieškovė, Komisijos surinkti įrodymai, be kita ko, UKE 2007 m. spalio mėn. patikrinimo protokolas ir AO pareiškimai pakankamai įrodo, jog TP vilkino užsakymus kurti ar modifikuoti paslaugų prieigos mazgus.
- 152 Trečia, dėl prieigos prie abonentų linijų ribojimo pažymėtina, kad ieškovė neginčija Komisijos pastabų, susijusių su paraiškų atmetimu dėl formalių ir techninių priežasčių. Ji tik nurodo, kad problemos, susijusios su WLR linijų BSA prieigai trūkumu, baigėsi 2007 m. spalio mėn., o problemos dėl paraiškų dėl BSA ir LLU prieigos nagrinėjimo vilkinimo išaiškėjo tik 2007 m. ir 2008 m. pradžioje. Tai neturi įtakos Komisijos išvadai, kad TP savo veiksmais siekė riboti AO prieigą prie abonentų linijų ir kad toks elgesys buvo ypač nemalonus AO, nes jis turėjo neigiamą įtaką tiesioginiams AO santykiams su

galutiniais vartotojais. Komisija ginčijamo sprendimo 508 ir 510 konstatuojamosiose dalyse aiškiai pripažino, kad ieškovės nurodyti pažeidimo elementai buvo ribotos trukmės, todėl negalima teigti, kad ji į tai neatsižvelgė apskaičiuodama baudos dydį.

- 153 Ketvirta, ieškovės argumentai, susiję su atsisakymu AO suteikti tikslią ir patikimą bendrą informaciją, taip pat neįtikina, kad Komisija, nustatydama TP skirtiną baudą, pervertino pažeidimo sunkumą.
- 154 Pirmiausia ieškovė neginčia ginčijamame sprendime pateiktų išvadų, kad techniniu požiūriu buvo įmanoma užtikrinti prieigą prie tikslesnės ir patikimesnės bendros informacijos ir kad PTK, TP dukterinė bendrovė, galėjo naudotis tokia prieiga. Ieškovė taip pat neginčia, kad pati blogiausia bendros informacijos kokybė buvo pirmuoju pažeidimo laikotarpio etapu, t. y. 2005 ir 2006 m. Būtent tuo laikotarpiu kartu su TP per derybas su AO taikyta vilkinimo praktika ir toks elgesys buvo žalingiausias AO, nes tai trukdė jiems planuoti ir įgyvendinti savo komercinę strategiją. Nepaisant bendros informacijos kokybės pagerėjimo, kurį, be kita ko, Komisija pripažino (ginčijamo sprendimo 528 konstatuojamoji dalis), ginčijamame sprendime nurodomi neteisingos ar prieštaringos bendros informacijos perdavimo atvejai 2008 ir 2009 m., ir tai patvirtinta AO pareiškimuose. Be to, nepaisant TP iniciatyvų, IT sąsajos, leidžiančios prieiti prie bendros informacijos duomenų bazės, suteikimo problemos tęsėsi iki 2010 m. Galiausiai, priešingai, nei tvirtina ieškovė, Komisija nepervertino problemų, susijusių su duomenų formatu, masto. Iš tikrųjų, viena vertus, ji nurodė, kad šių problemų būta „kartais“ (ginčijamo sprendimo 529 konstatuojamoji dalis). Kita vertus, šios problemos, vertinamos atsižvelgiant į TP pateiktą blogos kokybės bendrą informaciją, atskleidžia bendrą TP požiūrį į AO.
- 155 Be to, Komisija pripažino, kad TP ėmėsi iniciatyvų, konkrečiai 2009 m., kurios leido pagerinti šios informacijos kokybę. Taigi negalima konstatuoti, kad, apskaičiuodama baudos dydį, ji neatsižvelgė į šį pagerėjimą.
- 156 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas konstatuoja, kad ginčijamo sprendimo 903 ir 907 konstatuojamosiose dalyse Komisija, pateikdama atsakymą į TP argumentus dėl tam tikrų teisės aktams prieštaraujančių jos veiksmų, kuriuos Komisija suskirstė į penkias piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi sudarančias dalis, trukmės ir intensyvumo skirtumų, t. y. argumentus, kuriuos ieškovė iš esmės pakartojo nurodydama šią ieškinio pagrindo dalį, nepadarė jokios teisės ar vertinimo klaidos. Priešingai, nei tvirtina ieškovė, tai, kaip Komisija atsižvelgė į TP inkriminuojamo antikurencinio elgesio trukmės ir intensyvumo skirtumus, negali būti laikoma proporcingumo principo pažeidimu.
- 157 Darytina išvada, kad šio ieškinio pagrindo pirma dalis turi būti atmesta.
- Dėl antros dalies, susijusios su Komisijos išvadų dėl pažeidimo įtakos atitinkamoms rinkoms klaidomis
- 158 Antroje dalyje ieškovė, palaikoma PIIT, tvirtina, kad Komisijos pateiktas pažeidimo pobūdžio ir sunkumo vertinimas iš esmės pagrįstas išvada, kad TP elgesys turėjo realią įtaką atitinkamoms rinkoms. Pagal teismų praktiką, konkrečiai pagal 2010 m. rugsėjo 8 d. Sprendimą *Deltafina / Komisija* (T-29/05, Rink., EU:T:2010:355, 248 punktą), tokiu atveju Komisija privalo pateikti konkrečių, įtikinamų ir pakankamų įrodymų, leidžiančių įvertinti realią įtaką, kurią pažeidimas galėjo daryti konkurencijai atitinkamoje rinkoje. Vis dėlto, užuot išnagrinėjusi TP elgesio realią įtaką rinkai, Komisija ginčijamame sprendime tik išnagrinėjo šio elgesio galimą įtaką.
- 159 Ieškovė ir PIIT taip pat tvirtina, kad šios galimos TP elgesio įtakos atitinkamose rinkose vertinimas yra klaidingas. Komisijos išvados yra perdėtos ir jose neatkreipiamas dėmesys į ieškovės elgesio poveikio vertinimui svarbius veiksnius.

- 160 Komisija neigia, kad savo pažeidimo sunkumo vertinimą grindė išvadomis, jog TP elgesys turėjo konkretų neigiamą poveikį atitinkamose rinkose. Ji atmeta ieškovės ir PIIT argumentus, kad, vertindama galimą pažeidimo įtaką, padarė klaidų. Todėl ji prašo atmesti šio ieškinio pagrindo antrą dalį.
- 161 Šiuo klausimu pirmiausia reikia pažymėti, jog ieškovės argumentai grindžiami prielaida, kad šio sprendimo 158 punkte minėtame Sprendime *Deltafina / Komisija* (EU:T:2010:355, 248 punktas) nustatyta taisyklė – Baudų nustatymo remiantis Reglamento Nr. 17 15 straipsnio 2 dalimi ir [AP] sutarties 65 straipsnio 5 dalimi metodo gairės (OL C 9, 1998, p. 3, toliau – 1998 m. gairės) – taikoma ir 2006 m. gairių taikymo atveju.
- 162 Reikia priminti, kad pagal 1998 m. gairių 1 punkto A dalį vertindama pažeidimo sunkumą Komisija turėjo atsižvelgti į jo konkrečią „įtaką rinkai, kur tai gali būti įvertinta“. Šio sprendimo 158 punkte minėtame Sprendime *Deltafina / Komisija*, (EU:T:2010:355, 248 punktas), taip pat šio sprendimo 65 punkte minėtame Sprendime *Prym ir Prym Consumer / Komisija* (EU:C:2009:505, 81 ir 82 punktai) Sąjungos teismas nusprendė, kad konkreti pažeidimo įtaka rinkai iš principo yra tik fakultatyvus pažeidimo sunkumo vertinimo veiksnys, kuriam esant Komisija gali nustatyti pradinį baudos dydį, didesnę nei minimali suma. Vis dėlto, Teisingumo Teismo nuomone, kai Komisija mano, kad, apskaičiuojant baudą, reikia atsižvelgti į šį fakultatyvų veiksnį, nepakanka, kad ji nurodytų tik paprastą prezumpciją, ji turi pateikti konkrečius, įtikinamus ir pakankamus įrodymus, leidžiančius įvertinti realią įtaką, kurią pažeidimas galėjo daryti konkurencijai minėtoje rinkoje.
- 163 Apskaičiuojant skirtiną baudą, šiuo atveju taikytose 2006 m. gairėse Komisijos nebenumatomą galimybę vertinant konkretaus pažeidimo sunkumą atsižvelgti į konkrečią „įtaką rinkai, kur tai gali būti įvertinta“. Šių gairių 22 punkte nurodyta, kad siekdama nustatyti, ar pardavimų vertės dalis, į kurią turi būti atsižvelgiama tam tikru atveju, turėtų būti mažesnė, ar didesnė 30 % skalėje, Komisija atsižvelgia į keletą veiksnių, pavyzdžiui, pažeidimo pobūdį, visų susijusių šalių bendrą rinkos dalį, pažeidimo geografinį plotą ir pažeidimo įgyvendinimą (arba neįgyvendinimą). Iš to matyti, kad pagal bendrą taisyklę Komisija neprivalo atsižvelgti į konkrečią pažeidimo įtaką rinkai, kai ji nustato pardavimų vertės dalį pagal sunkumą. Vis dėlto, kadangi gairių 22 punkte išvardytų veiksnių sąrašas nėra baigtinis, Komisija gali atsižvelgti į konkrečią pažeidimo įtaką rinkai, jei mano, kad tai svarbu, kad padidintų minėtą dalį. Tokiu atveju reikia pripažinti, kad šio sprendimo 162 punkte nurodyta teismų praktika galioja ir taikant 2006 m. gaires, todėl Komisija turi pateikti konkrečius, įtikinamus ir pakankamus įrodymus, leidžiančius įvertinti realią įtaką, kurią pažeidimas galėjo daryti konkurencijai toje rinkoje.
- 164 Taip pat reikia pažymėti, kad šioje ieškinio pirmojo pagrindo dalyje pateikiamos dvi grupės argumentų, kurių pirmoji susijusi su nepakankamu motyvavimu. Iš tikrųjų šiais argumentais ieškovė ir PIIT tvirtina, kad Komisija pažeidimo sunkumo vertinimą grindė realia neigiamą įtaka, kurią TP inkriminuojamas pažeidimas darė konkurencijai ir vartotojams. Jos tvirtina, kad ginčijamame sprendime Komisija tik išnagrinėjo galimą šio pažeidimo įtaką, todėl nepateikė pakankamų motyvų, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 158 punkte minėtą Sprendimą *Deltafina / Komisija* (EU:T:2010:355, 248 punktas), dėl realios įtakos. Antra grupė argumentų ieškovė ir PIIT siekia įrodyti Komisijos klaidas vertinant galimą pažeidimo įtaką.
- 165 Pirma, dėl pirmos grupės argumentų reikia priminti, kad SESV 296 straipsnyje reikalaujamas Sąjungos institucijų aktų motyvavimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, pateiktų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, suinteresuotumą gauti paaiškinimus (2014 m. birželio 25 d. Sprendimo *Nexans ir Nexans France / Komisija*, C-37/13 P, Rink., EU:C:2014:2030, 31 ir 32 punktai).
- 166 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad ginčijamo sprendimo 899–908 konstatuojamosiose dalyse Komisijos pateiktas pažeidimo sunkumo vertinimas yra suskirstytas į keturias dalis: pirmosios trys susijusios su pažeidimo pobūdžiu, rinkos dalimis ir pažeidimo geografine apimtimi, o ketvirtoji dalis – visko apibendrinimas. Ginčijamo sprendimo 906 konstatuojamojoje dalyje, esančioje šioje

apibendrinamoje dalyje, Komisija nurodė, kad nustatydamą pardavimų vertės dalį, kuria remiantis apskaičiuojamas bazinis baudos dydis, ji atsižvelgė konkrečiai į pažeidimo pobūdį, jo geografinę apimtį, rinkos dalis ir į tai, kad šis pažeidimas buvo įgyvendintas.

167 Ieškovė ginčija sakinį, pateiktą ginčijamo sprendimo 902 konstatuojamojoje dalyje, kuri yra pažeidimo pobūdžio vertinimui skirtoje dalyje. Šioje dalyje Komisija pirmiausia nurodė, kad už tokį piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi atsisakant suteikti paslaugą, kuriuo kaltinama TP, buvo ne kartą bausta tiek pačios Komisijos, tiek Sąjungos teismų (ginčijamo sprendimo 899 konstatuojamoji dalis). Ji nurodo, kad nagrinėjamų produktų rinkos yra didelės ekonominės svarbos ir jos vaidina pagrindinį vaidmenį kuriant informacinę visuomenę, nes plačiąjuostis ryšys yra esminė sąlyga norint teikti įvairias skaitmenines paslaugas galutiniams vartotojams (900 konstatuojamoji dalis). Komisija taip pat atsižvelgė į aplinkybę, kad TP buvo vienintelė nacionalinio telekomunikacijų tinklo savininkė ir kad todėl AO, kurie norėjo teikti DSL technologija grindžiamas paslaugas, buvo visiškai priklausomi nuo jos (901 konstatuojamoji dalis).

168 Galiausiai ginčijamo sprendimo 902 konstatuojamojoje dalyje Komisija nurodė:

„Be to, kaip nurodyta VIII.1 [pункte], TP elgesys yra piktnaudžiavimas, kurio tikslas pašalinti konkurenciją mažmeninėje rinkoje ar bent atitolinti naujų dalyvių atėjimą ar šios rinkos pažangą. Be to, kaip buvo nurodyta 892 konstatuojamojoje dalyje, TP suprato, kad jos elgesys yra neteisėtas. Tai turi neigiamą poveikį konkurencijai ir vartotojams, kurie patiria kainų augimą, pasirinkimo ir novatoriškų produktų mažėjimą.“

169 Ginčijamo sprendimo 899–906 konstatuojamosiose dalyse pateikti Komisijos motyvai nepalieka jokių abejonių dėl to, į ką Komisija atsižvelgė vertindama pažeidimo sunkumą, t. y. į pažeidimo pobūdį, jo geografinę apimtį, TP turimas atitinkamų rinkų dalis ir į tai, kad TP padarė pažeidimą. Priešingai, nei tvirtina ieškovė ir PIIT, Komisija ginčijamo sprendimo 902 konstatuojamojoje dalyje netvirtino ir iš šios dalies, skaitomos atsižvelgiant į visus su pažeidimo sunkumu susijusius motyvus, joku būdu negalima daryti išvados, kad Komisija, pagal pažeidimo sunkumą nustatydamą pardavimų vertės dalį, kuria remiantis apskaičiuojamas bazinis baudos dydis, atsižvelgė į realią pažeidimo įtaką rinkai ir vartotojams. Konkrečiai kalbant, ieškovės nurodytas sakinyss negali būti suprantamas kaip bendrai ir abstrakčiai susijęs su pažeidimo pobūdžiu ir aplinkybe, kad jis galėjo daryti neigiamą įtaką konkurencijai ir vartotojams, nes jis buvo tyčinis ir jo tikslas buvo panaikinti konkurenciją mažmeninėje rinkoje ar atitolinti šios rinkos pažangą.

170 Šiuo klausimu taip pat reikia pridurti, kad išvados, pateiktos aptariamose konstatuojamosiose dalyse pirmame ir antrame sakiniuose, susijusios su konkurencijos mažmeninėje rinkoje pašalinimu ir pažeidimo tyčiniu pobūdžiu, apibūdinamos darant nuorodą, pirma, į ginčijamo sprendimo VIII.1 punktą, kuriame Komisija aprašo TP strategiją, kuria buvo siekiama riboti konkurenciją visuose AO prieigos prie savo tinklo suteikimo proceso etapuose, ir, antra, į ginčijamo sprendimo 892 konstatuojamąją dalį, kurioje ji motyvavo savo išvadą, kad pažeidimas buvo padarytas tyčia. Tik paskutiniame 902 konstatuojamosios dalies sakinyje nedaroma jokia nuoroda į ginčijamo sprendimo X.4.4 punktą, kuriame Komisija pateikė savo pastabas dėl galimo pažeidimo poveikio.

171 Iš to matyti, kad Komisija, vertindama pažeidimo sunkumą, neatsižvelgė nei į TP padaryto pažeidimo realią įtaką atitinkamoms rinkoms, nei į šio pažeidimo galimą įtaką, kurią ji nagrinėjo ginčijamo sprendimo X.4.4 punkte. Remiantis šio sprendimo 162 punkte nurodyta teismų praktika, kadangi Komisija, vertindama pažeidimo sunkumą, neatsižvelgė į realią jo įtaką, ji neturėjo šios įtakos įrodinėti.

172 Taigi ieškovės argumentas, susijęs su nepakakamu motyvavimu dėl realios įtakos įrodinėjimo nustatant pažeidimo sunkumą, turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

- 173 Antra, antros dalies argumentai, kuriais ieškovė ir PIIT siekia įrodyti Komisijos klaidas, padarytas vertinant galimą pažeidimo įtaką, turi būti laikomi nereikšmingais. Iš tikrųjų, kadangi Komisija, vertindama pažeidimo sunkumą, kuriuo rėmėsi nustatydamą pardavimų vertės dalį, naudotą baziniam baudos dydžiui apskaičiuoti, neatsižvelgė į galimą pažeidimo įtaką, galimos šio vertinimo klaidos negali turėti įtakos minėtam baziniam baudos dydžiui.
- 174 Todėl kaip nereikšmingus reikia atmesti argumentus, kuriais ieškovė ir PIIT siekia įrodyti, kad Komisija padarė klaidų vertindama galimą pažeidimo įtaką.
- 175 Darytina išvada, kad šio ieškinio pagrindo antra dalis turi būti atmesta.
- 176 Be to, vertinant bazinį baudos dydį atsižvelgiant į proporcingumo principą, reikia priminti, kad, pirma, iš Teisingumo Teismo praktikos išplaukia, jog baudos dydis priklauso ne tik nuo antikonkurencinių veiksmų trukmės, jų skaičiaus ir intensyvumo, bet ir nuo pažeidimo pobūdžio, paveiktos rinkos dydžio ir žalos viešajai ekonominei tvarkai, taip pat nuo atsakingų įmonių rinkos dalių (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 111 punkte minėto Sprendimo *KME Germany ir kt. / Komisija*, EU:C:2011:810, 96, 97 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką). Antra, baudos dydis taip pat priklauso nuo tokių veiksmų kaip baudos atgrasomasis pobūdis, įmonės elgesys ir pažeidimo keliama rizika Sąjungos tikslams. Trečia, įmonei už konkurencijos taisyklių pažeidimą skirtos baudos dydis turi būti proporcingas bendrai vertinamam pažeidimui (šiuo klausimu žr. šio sprendimo 109 punkte minėto Sprendimo *Transcatlab / Komisija*, EU:T:2011:562, 189 punktą).
- 177 Be to, pagal nusistovėjusią teismų praktiką dominuojančią padėtį rinkoje užimanti įmonė turi ypatingą pareigą savo veiksmais nepažeisti veiksmingos konkurencijos ir neiškreipti jos sąlygų bendrojoje rinkoje. Kai dominuojanti padėtis atsiranda dėl anksčiau buvusio teisės aktuose numatyto monopolio, į šią aplinkybę turi būti atsižvelgta (2012 m. kovo 27 d. Sprendimo *Post Danmark*, C-209/10, Rink., EU:C:2012:172, 23 punktas).
- 178 Atsižvelgdamas į minėtą teismų praktiką Bendrasis Teismas mano, kad šiuo atveju vertinant baudos proporcingumą, konkrečiai bazinio baudos dydžio proporcingumą, labai svarbu atsižvelgti, pirma, į tai, kad ieškovė užėmė dominuojančią padėtį, atsiradusią dėl anksčiau buvusio teisės aktuose numatyto monopolio, tiek didmeninėje plačiajuostės LLU ir BSA prieigos rinkoje, kurioje ji buvo vienintelė tiekėja, tiek mažmeninėje rinkoje.
- 179 Antra, kaip matyti iš šio sprendimo 125–136 ir 146–157 punktų, nors tam tikri konkretūs TP antikonkurenciniai veiksmai truko trumpiau nei pažeidimo laikotarpis, TP padarytą pažeidimą, kurio egzistavimas nėra ginčijamas, sudarė daug didelių, nuolatinių ir tyčinių teisės aktų, kurie TP, kaip didelę įtaką rinkoje turinčią operatorę, įpareigojo suteikti AO atsietą prieigą prie vietinės linijos ir susijusių paslaugų skaidriomis, sąžiningomis, nediskriminuojamomis sąlygomis, pažeidimų.
- 180 Trečia, akivaizdu, kad TP suprato savo elgesio neteisėtumą tiek teisės aktų atžvilgiu, nes ji buvo bausta nacionalinės priežiūros tarnybos sprendimais ir galutiniais nacionalinių teismų sprendimais, tiek konkurencijos atžvilgiu, nes savo elgesiu ji stengėsi sukliudyti naujų subjektų atėjimui į atitinkamų produktų rinką ar jį atitolinti.
- 181 Ketvirta, reikia konstatuoti, kad su neteisėtais TP veiksmais susijusių produktų rinkos, kurios yra didelio masto, nes apima visą vienos didžiausios Sąjungos valstybės narės teritoriją, yra labai svarbios tiek ekonominiu, tiek socialiniu požiūriu, nes prieiga prie plačiajuosčio interneto yra esminis informacinės visuomenės vystymosi veiksnys.
- 182 Iš ginčijamo sprendimo 899–902, 904 ir 905 konstatuojamųjų dalių matyti, kad Komisija, vertindama pažeidimo sunkumą, atsižvelgė į šiuos veiksnys. Iš tikrųjų minėtose konstatuojamosiose dalyse Komisija nurodė, kad už tokį piktnaudžiavimą dominuojančia padėtimi atsisakant suteikti paslaugą, kuriuo kaltinama TP, buvo ne kartą bausta tiek Komisijos, tiek Sąjungos teismų. Ji nurodė, kad

nagrinėjamų produktų rinkos yra didelės ekonominės svarbos ir jos vaidina pagrindinį vaidmenį kuriant informacinę visuomenę. Komisija taip pat atsižvelgė į aplinkybę, kad TP buvo vienintelė nacionalinio telekomunikacijų tinklo savininkė ir kad todėl AO, kurie norėjo teikti DSL technologija grindžiamas paslaugas, buvo visiškai priklausomi nuo TP. Be to, pažymėtina, kad TP savo veiksmais siekė panaikinti konkurenciją mažmeninėje rinkoje ar bent atitolinti naujų subjektų patekimą į šią rinką arba pristabdyti jos pažangą, kad šis elgesys buvo tyčinis ir turėjo neigiamas pasekmes konkurencijai ir vartotojams (ginčijamo sprendimo 899–902 konstatuojamosios dalys). Galiausiai Komisija atsižvelgė į aplinkybę, kad per visą pažeidimo laikotarpį TP turėjo dominuojančią padėtį ne tik didmeninėje rinkoje, kurioje ji turėjo monopolį, bet ir mažmeninėse rinkose, kuriose jos turimos dalys, kalbant apie pajamas, sudarė nuo 57 iki 46 %. Komisija šiuo klausimu nurodė, kad TP ir didžiausią rinkos dalį po TP turinčio AO rinkos dalių skirtumas buvo labai didelis. Dėl atitinkamos rinkos geografinės apimties Komisija nurodė, kad TP padarytas pažeidimas apėmė visą Lenkijos teritoriją (ginčijamo sprendimo 904 ir 905 konstatuojamosios dalys).

- 183 Šios ieškovės neginčijamos informacijos pakanka konstatuoti, kad TP piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi buvo sunkus pažeidimas.
- 184 Be to, reikia priminti, kad taikydamas 1998 m. gaires, kuriose išskiriami labai sunkūs, sunkūs ir lengvi pažeidimai, Bendrasis Teismas yra patvirtinęs Komisijos vertinimą, pagal kurį istorinio nacionalinio telekomunikacijų operatoriaus kainų žirklių taikymas turi būti vertinamas kaip labai sunkus pažeidimas ir kvalifikuojamas kaip piktnaudžiavimas dominuojančia padėtimi (2012 m. kovo 29 d. Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija* T-336/07, Rink., EU:T:2012:172, 382–387 punktai). Reikia pridurti, kad Bendrasis Teismas patvirtino, jog pažeidimas turi būti kvalifikuotas kaip „labai sunkus“ per visą tirtąjį laikotarpį, nors Komisija pripažino, kad šis pažeidimas nebuvo vienodo sunkumo per visą minėtą laikotarpį (minėto Sprendimo *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija*, EU:T:2012:172, 417–419 punktai).
- 185 Nors SESV 102 straipsnio pažeidimas, kurį sudaro kainų žirklių taikymas, yra kitokio pobūdžio pažeidimas nei tas, kurį darė TP, t. y. atsisakymas teikti paslaugą, šis pastarasis pažeidimas taip pat gali būti laikomas piktnaudžiavimu ir labai sunkiu pažeidimu. Iš tikrųjų byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 184 punkte minėtas Sprendimas *Telefónica ir Telefónica de España / Komisija* (EU:T:2012:172), pažeidimo pripažinimas labai sunkiu buvo grindžiamas iš esmės trimis elementais: pirma, aplinkybe, kad ieškovė negalėjo nežinoti apie savo elgesio neteisėtumą, antra, šio elgesio tyčiniu pobūdžiu ir, trečia, aplinkybe, kad istorinis operatorius turėjo virtualią monopoliją didmeninėje plačiajuostės prieigos rinkoje ir užėmė dominuojančią padėtį mažmeninėje rinkoje. Visi šie elementai yra ir nagrinėjamu atveju, nes neginčijama nei TP neteisėto elgesio tyčia, nei jos dalių atitinkamose rinkose dydis.
- 186 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Bendrasis Teismas mano, kad, įvertinus TP padaryto pažeidimo ypatingą sunkumą, matyti, jog Komisija nepažeidė proporcingumo principo, nustatydamas 10 % pardavimų vertės dalį, kad apskaičiuotų TP skirtinos baudos bazinį dydį pagal 2006 m. gairių 19–22 punktus.
- 187 Todėl reikia atmesti šį ieškinio pagrindą kaip nepagrįstą.

Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo

- 188 Ieškinio ketvirtasis pagrindas susijęs su neatsižvelgimu į lengvinančias aplinkybes. Ieškovė, palaikoma PIIT, šiuo klausimu tvirtina, kad Komisija padarė teisės ir vertinimo klaidų atsisakydama kaip į lengvinančias aplinkybes atsižvelgti į tris TP per administracinę procedūrą nurodytas aplinkybes: pirma, didžiulės investicijos po susitarimo su UKE, siekiant modernizuoti Lenkijos fiksuotojo ryšio linijų infrastruktūrą AO ir galutiniams vartotojams, antra, TP savanoriškas pažeidimo nutraukimas, ir, trečia, TP pasiūlyti įsipareigojimai.

189 Be to, jei Bendrasis Teismas nuspręstų, kad ieškovės veiksmų trukmės ir intensyvumo skirtumai, kuriuos ji nurodė pateikdama ieškinio trečiojo pagrindo pirmą dalį, nepateisina bazinio baudos dydžio sumažinimo, ieškovė prašo Bendrojo Teismo į šiuos skirtumus atsižvelgti kaip į lengvinančias aplinkybes.

190 Komisija ginčija ieškovės argumentus ir prašo atmesti šį pagrindą.

191 Reikia išnagrinėti ieškovės ir PIIT nurodytus argumentus atsižvelgiant į šio sprendimo 110–114 punktuose nurodytus principus.

– Dėl TP investicijų po to, kai buvo pasirašytas susitarimas su UKE

192 Dėl investicijų į įrengimus ieškovė tvirtina, kad pagal susitarimą su UKE ji įsipareigojo imtis dviejų rūšių investicijų, t. y. pirma, investicijų, skirtų AO BSA prieigai ir LLU prieigai pagerinti, ir, antra, investicijų, skirtų Lenkijos fiksuotojo ryšio linijų infrastruktūrai modernizuoti.

193 Būtent į šias pastarąsias investicijas, sudarančias 761,4 mln. EUR nuo 2009 m. spalio mėn. iki 2011 m. pabaigos, iš kurių 168 mln. EUR buvo investuota 2010 m. pabaigoje, ieškovės nuomone, turėjo būti atsižvelgta kaip į lengvinančią aplinkybę. Ieškovė šiuo klausimu tvirtina, kad šios investicijos buvo savanoriška priemonė, viršijanti priemones, reikalingas Komisijos konstatuotam pažeidimui nutraukti, ir naudinga tiek Lenkijos vartotojams, tiek AO. Todėl šios investicijos turėtų būti laikomos TP padaryto pažeidimo pasekmės švelninančia priemone, panašia į tą, kurią Bendrasis Teismas pripažino lengvinančia aplinkybe savo 2009 m. balandžio 30 d. Sprendime *Nintendo ir Nintendo of Europe / Komisija* (T-13/03, Rink., EU:T:2009:131). Šios investicijos taip pat panašios į Jungtinės Karalystės privačių mokyklų įmokas į švietimo fondą byloje, kuri buvo išspręsta 2006 m. lapkričio 20 d. Jungtinės Karalystės konkurencijos priežiūros institucijos sprendimu (byla CA 98/05/2006 – *Independent Schools*).

194 Per posėdį tiek ieškovė, tiek PIIT pažymėjo, kad daugiau nei 12 % investicijų į TP tinklo modernizavimą buvo susijusios su Lenkijos teritorijomis, kuriose nebuvo jokios infrastruktūros, galinčios suteikti prieigą prie fiksuotojo ryšio interneto. Investicijos šiose vadinamose baltosiose zonose (*white spots*) arba „skaitmeninio ryšio neturinčiose zonose“ (*digital exclusion zones*) AO nebuvo įdomios dėl ekonominių ir teisinių kliūčių jose. Šiuo klausimu PIIT nurodė prie ieškovės dubliko ir tripliko ir prie jos įstojimo į bylą pastabų pridėtus dokumentus, patvirtinančius TP investicijų naudą AO ir galutiniams vartotojams.

195 Be to, ieškovė tvirtina, kad Komisija, atsisakydama šias investicijas vertinti kaip lengvinančią aplinkybę, nes jos nekeičia pažeidimo pobūdžio, padarė teisės klaidą. Toks atsisakymas iš tikrųjų reiškia, kad lengvinančiomis aplinkybėmis gali būti laikomos tik aplinkybės, kurios keičia pažeidimo pobūdį. 2006 m. gairėse kaip galimos lengvinančios aplinkybės pripažįstamos tokios aplinkybės, kaip bendradarbiavimas su Komisija, neturinčios jokios įtakos pažeidimo pobūdžiui. Ieškovė tvirtina, kad atsisakymu atsižvelgti į šias investicijas taip pat pažeidžiamas proporcingumo principas.

196 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad investicijos, kuriomis remiasi ieškovė, susijusios su pareiga, įtvirtinta susitarimo su UKE, kurį pasirašė UKE prezidentas ir TP direktorių tarybos prezidentas, 2 punkto 1 dalies k papunktyje. Pagal minėtą papunktį TP įsipareigojo užtikrinti fiksuotojo ryšio plačiajuosčio interneto prieigos infrastruktūrą, leidžiančią sukurti mažiausiai 1 200 000 naujų prijungimų šio susitarimo prieduose aprašytais būdais.

197 Pirma, šio susitarimo preambulės 6–9 punktuose nurodyta:

„6. UKE prezidentas mano, kad TP nesilaiko teisės aktuose įtvirtintų pareigų, kurios buvo nustatytos pagal [jos] sprendimus, konkrečiai pareigos nediskriminuoti kalbant apie prieigą prie TP infrastruktūros.

7. TP buvo skirta daugybė baudų, konkrečiai dėl sąlygų, užtikrinančių prieigą telekomunikacijų srityje, neįvykdymo per nustatytą terminą; dėl pasiūlymo, apibrėžiančio sutarčių dėl vietinio tinklo atsiejimo ir susijusių įrenginių standartines sąlygas (pasiūlymas RUO [atsiejimo standartinis pasiūlymas]) nevykdymo; dėl sprendimo, kuriuo patvirtinamas pasiūlymas *Bitstream Access* [plačiajuostės prieigos paslaugos], pažeidimo; dėl apskaitos ir išlaidų apskaičiavimo skambučių iš TP tinklo rinkoje tyrimo nepateikimo; dėl prieigos telekomunikacijų srityje TP standartinio pasiūlymo, susijusio su tinklų sujungimu (pasiūlymas RIO [standartinis tarptinklinio ryšio pasiūlymas]) nevykdymo ir dėl sutarčių dėl prieigos telekomunikacijų srityje turinio neatskleidimo.
 8. UKE prezidento nuomone, su prieiga telekomunikacijų srityje susijusios teisės aktuose nustatytos pareigos, taikytos TP, neleido užtikrinti veiksmingos konkurencijos atitinkamose rinkose, kuriose TP turi didelę įtaką, ir šis veiksmingos konkurencijos nebuvimas, UKE prezidento nuomone, yra ilgalaikis. Todėl UKE prezidentas ėmėsi veiksmų, kurių tikslas – nustatyti TP teisės aktuose įtvirtintą pareigą atskirti veiklas.
 9. Siekdama išvengti veiklų atskyrimo pareigos TP pradėjo derybas su telekomunikacijų rinkos subjektais, kurių tikslas nustatyti bendradarbiavimo su [AO] taisyklės, TP nuomone, leisiančias panaikinti nustatytą TP antikonkurencinį ir diskriminuojamąjį elgesį atitinkamose rinkose, kuriose [ši įmonė] yra didelę įtaką turinti operatorė.“
- 198 Antra, UKE prezidento nuomone, pagal susitarimo su UKE 2 punkto 2 dalį visų TP pagal šį susitarimą priimtų išipareigojimų, be kita ko, 2 punkto 1 dalies k papunktyje įtvirtinto išipareigojimo sukurti 1 200 000 naujų prijungimų, įgyvendinimas galėtų išspręsti didžiausias jo nustatytas problemas telekomunikacijų rinkoje, susijusias su prieiga prie telekomunikacijų tinklo, išvardytas susitarimo preambulės 8 punkte, kuris cituojamas šio sprendimo 197 punkte.
- 199 Atsižvelgiant į šią informaciją, reikia konstatuoti, kad, pirma, TP investicijos negali būti laikomos žalos atlyginimo priemonėmis, panašiomis į tas, kurias tokiomis Komisija pripažino byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 193 punkte minėtas Sprendimas *Nintendo ir Nintendo of Europe / Komisija* (EU:T:2009:131).
- 200 Iš tikrųjų, priešingai nei kompensacijos, nagrinėjamos byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 193 punkte minėtas Sprendimas *Nintendo ir Nintendo of Europe / Komisija* (EU:T:2009:131), kurių tikslas buvo atlyginti žalą tretiesiems asmenims, kurie pranešime apie kaltinimus nurodyti kaip patyrę finansinę žalą dėl neteisėto inkriminuojamų įmonių elgesio, naujų linijų sukūrimu ir su tuo susijusiomis investicijomis buvo siekiama ne kompensuoti AO už galimai jų patirtą žalą, o iš atitinkamų rinkų, kuriose TP veikė kaip didelę įtaką turinti operatorė, pašalinti tai, ką UKE prezidentas apibrėžė kaip „ilgalaikio pobūdžio veiksmingos konkurencijos nebuvimą“. Be to, kadangi TP investicijomis buvo siekiama sukurti naujus prijungimus, galutiniai vartotojai ir AO, kurie patyrė TP antikonkurencinį elgesį, negalėjo pasinaudoti šiomis investicijomis.
- 201 TP investicijos taip pat negali būti laikomos žalos atlyginimo priemonėmis, panašiomis į Jungtinės Karalystės privačių mokyklų įmokas byloje CA 98/05/2006 – *Independent Schools*. Iš tikrųjų, iš Jungtinės Karalystės konkurencijos priežiūros institucijos sprendimo matyti, kad privačios mokyklos, nubaustos už keitimąsi informacija apie registracijos mokesčius, su institucija sudarė susitarimą, pagal kurį joms skirta bauda buvo santykinai nedidelė. Pažeidimą padariusios mokyklos išipareigojo mokėti įmokas į švietimo fondą, sukurtą specialiai mokiniams, kurie mokėsi šiose mokyklose tais mokslo metais, kai buvo keičiamasi informacija apie registracijos mokesčių. Šių mokyklų įmokos į minėtą fondą gali būti lyginamos su išmokomis byloje, kurioje buvo priimtas šio sprendimo 193 punkte minėtas Sprendimas *Nintendo ir Nintendo of Europe / Komisija* (EU:T:2009:131). Tik jos nėra tokio paties pobūdžio kaip TP investicijos, kuriomis nebuvo siekiama atlyginti AO ir galutiniams vartotojams, kurie nukentėjo nuo neteisėtų TP veiksmų.

- 202 Antra, nors susitarime su UKE apibrėžtus įsipareigojimus TP prisiėmė savanoriškai, reikia konstatuoti, kad tai buvo pagrįsta TP noru išvengti radikalių teisės aktuose nustatytų priemonių, t. y. veiklos atskyrimo, kurį buvo numachiusi taikyti kompetentinga valdžios institucija, kad būtų nutrauktas TP nuolatinis ir pasikartojantis teisės aktų pažeidinėjimas. Šiuo klausimu reikia pridurti, kad tiek iš ginčijamo sprendimo, tiek iš susitarimo su UKE teksto, cituoto šio sprendimo 197 punkte, matyti, kad veiklos atskyrimą UKE numatė dėl to, jog kitos priemonės (konkrečiai įvairūs sprendimai, kuriais UKE jai skyrė baudas), skirtos priversti TP laikytis teisės aktų, buvo neveiksmingos (žr. ginčijamo sprendimo 153 konstatuojamąją dalį). Noras apsaugoti nuo veiklos atskyrimo sumažino pagal susitarimą prisiimtų įsipareigojimų savanorišką pobūdį, kuriuo remiasi ieškovė.
- 203 Trečia, net didelės ir komerciniu požiūriu nepatrauklios zonos atliktos investicijos yra normali verslo praktika, kuri taikoma tikintis pelno ateityje. Taigi 1 200 000 naujų prijungimų sukūrimas TP visų pirma reiškė galimybę pritraukti 1 200 000 naujų klientų zonose, kuriose AO, nebūdami tokio dydžio ir neturėdami tiek išteklių, kiek turi istorinis operatorius, negalėjo investuoti. Todėl, nors investicijos į TP priklausančių Lenkijos fiksuotojo ryšio linijų infrastruktūros modernizavimą ir plėtrą netiesiogiai buvo naudingos tiek galutiniams vartotojams, tiek AO, reikia konstatuoti, kad šios investicijos pirmiausia buvo naudingos pačiai TP.
- 204 Ketvirta, galiausiai, kalbant apie PIIT argumentus, grindžiamus jos įstojimo į bylą paaiškinimų prieduose ir ieškovės dubliko ir tripliko prieduose, reikia visų pirma pabrėžti mažą jų patikimumą. Iš tikrųjų PIIT tvirtinimai įstojimo į bylą paaiškinimuose, kuriuos ji išplėtojo per posėdį, buvo paneigti dokumentais, kuriuos ji pridėjo prie savo įstojimo į bylą paaiškinimų. Konkrečiai kalbant, 2011 m. balandžio 28 d. UKE sprendimas, esantis įstojimo į bylą paaiškinimų 1 priede, kurio TP neginčijo Lenkijos nacionaliniuose teismuose, visų pirma patvirtina TP elgesio neigiamą poveikį Lenkijos prieigos prie plačiajuosčio interneto rinkos plėtrai, ypač pažeidimo laikotarpiu. UKE pažymėjo, kad teisės aktuose nustatytos ir taikytos priemonės nedavė laukiamų rezultatų, kalbant apie istorinio operatoriaus diskriminuojamojo elgesio panaikinimą ir vienodo požiūrio į visus operatorius principo laikymąsi.
- 205 Iš tiesų, tam tikri PIIT nurodyti dokumentai patvirtina, kad tiek AO, tiek UKE pripažino susitarimo su UKE, įskaitant ir jame numatytas investicijas, teigiamą poveikį AO ir galutiniams vartotojams. Vis dėlto šis teigiamas poveikis negali pateisinti bazinio baudos dydžio sumažinimo dėl lengvinančių aplinkybių.
- 206 Iš tikrųjų minėtas teigiamas poveikis priskirtinas pačiam susitarimui, o ne konkrečiai investicijoms. Visų pirma 2012 m. lapkričio mėn. dokumente dėl reguliavimo strategijos iki 2015 m. (įstojimo į bylą paaiškinimų 18 priedas) UKE pripažino visų TP pagal susitarimą priimtų įsipareigojimų įvykdymo teigiamą poveikį rinkai. Taip pat savo 2011 m. lapkričio 20 d. pristatyme apie susitarimo, sudaryto su TP, poveikį (įstojimo į bylą paaiškinimų 23 priedas) UKE nurodė viso susitarimo teigiamą poveikį AO ir galutiniams vartotojams. Be to, konstatuodama, kad šis susitarimas buvo naudingas AO ir galutiniams vartotojams dėl telekomunikacijų infrastruktūros išplėtimo, prieigos prie šios infrastruktūros pagerinimo, konkurencijos atitinkamoje rinkoje padidėjimo ir kainų mažėjimo, UKE pažymėjo, kad jis buvo naudingas ir pačiai TP, nes leido išvengti veiklos atskyrimo ir galimų ginčų dėl diskriminacijos draudimo principo pažeidimo. Galiausiai savo išsamioje 2010 m. ataskaitoje (įstojimo į bylą paaiškinimų 3 priedas) *Netia*, kuri yra didžiausia TP konkurentė mažmeninėje rinkoje, pripažino, kad susitarimo dėl diskriminacijos draudimo principo laikymosi nuostatos turėtų jai leisti pagreitinti naujų abonentų linijų TP tinkle aktyvinimą. Dėl TP investicijų į infrastruktūrą *Netia* tik nurodė, kad jos padidins rinkos, kurioje ji veikia, apimtį.
- 207 Komisija taip pat atsižvelgė į situacijos atitinkamoje rinkoje pagerėjimą dėl pasikeitusio TP elgesio po to, kai buvo pasirašytas susitarimas su UKE. Iš tikrųjų Komisija nusprendė susitarimo pasirašymo datą laikyti pažeidimo pabaigos data.

- 208 Atsižvelgiant į šiuos vertinimus, negalima kaltinti Komisijos, kad TP atveju ji šios įmonės investicijų į Lenkijos fiksuotojo ryšio infrastruktūros modernizavimą nepripažino lengvinančia aplinkybe. Šiuo atveju nesvarbu, ar lengvinančiomis aplinkybėmis gali būti laikomas tik elgesys, kuris keičia pažeidimo pobūdį, ar taip pat ir šio poveikio neturintis elgesys.
- 209 Iš to matyti, kad atsisakymas ieškovės atveju lengvinančia aplinkybe laikyti investicijas, kurių buvo imtasi pagal susitarimą su UKE, negali būti laikomas nei 2006 m. gairių 29 punkto pažeidimu, nei proporcingumo principo pažeidimu.
- Dėl savanoriško pažeidimo nutraukimo
- 210 Ieškovė, palaikoma PIIT, pažymi, kad pagal susitarimą su UKE ji savanoriškai nutraukė pažeidimą, ir tvirtina, kad lengvinančios aplinkybės dėl pažeidimo nutraukimo iškart po to, kai įsikišo Komisija, nepripažinimas prieštarauja proporcingumo principui ir pažeidžia 2006 m. gairių 29 punktą. Šiuo klausimu ji nurodo, kad jau nuo 2008 m. gruodžio mėn., t. y. praėjus dviem mėnesiams po Komisijos patikrinimų jos patalpose, kurie vyko 2008 m. rugsėjo 23–26 d., iki susitarimo su UKE pasirašymo 2009 m. spalio 22 d. TP aktyviai stengėsi panaikinti Komisijos nustatyto piktnaudžiavimo požymius.
- 211 Pagal 2006 m. gairių 29 punkto pirmą įtrauką bazinis baudos dydis gali būti sumažintas, kai Komisija nustato, jog esama lengvinančių aplinkybių, pavyzdžiui, kai atitinkama įmonė pateikia įrodymų, kad nutraukė pažeidimą iškart po pirmojo Komisijos įsikišimo.
- 212 Ši nuostata iš esmės sutampa su 1998 m. gairių 3 punktu. Dėl minėto punkto Bendrasis Teismas yra nusprendęs, kad jo tikslas – skatinti įmones nedelsiant nutraukti antikonkurencinius veiksmus, kai Komisija pradeda tyrimą šiuo klausimu (2011 m. liepos 13 d. Sprendimo *Schindler Holding ir kt. / Komisija*, T-138/07, Rink., EU:T:2011:362, 274 punktas).
- 213 Taip pat pagal teismų praktiką pažeidimo nutraukimas Komisijai įsikišus logiškai gali būti lengvinanti aplinkybė tik jei yra priežasčių manyti, kad atitinkamos įmonės dėl minėto įsikišimo buvo paskatintos nutraukti pažeidimą (2013 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Alliance One International / Komisija*, C-679/11 P, EU:C:2013:606, 80 punktas). Kitaip tariant, norint, kad pažeidimo nutraukimas būtų pripažintas lengvinančia aplinkybe, reikia, kad būtų priežastinis ryšys tarp Komisijos įsikišimo ir atitinkamo pažeidimo nutraukimo.
- 214 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad TP nenutraukė neteisėto elgesio iškart po pirmojo Komisijos įsikišimo, t. y. po patikrinimų jos patalpose Varšuvoje, kuriuos Komisija kartu su Lenkijos konkurencijos priežiūros tarnyba atliko 2008 m. rugsėjo 23–26 d. Iš tikrųjų, nors TP pradėjo palaipsniui laikytis teisės aktuose įtvirtintų įsipareigojimų nuo 2008 m. pabaigos, iš ginčijamo sprendimo 574 ir 577 konstatuojamųjų dalių matyti, kad AO ir toliau turėjo sunkumų išgydamos didmeninių plačiajuostės BSA ir LLU prieigos produktų dėl neteisėto TP elgesio dar ir po to, kai 2009 m. spalio 22 d. buvo pasirašytas susitarimas su UKE, ir to ieškovė neginčia.
- 215 Kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 78 ir 567–571 konstatuojamųjų dalių ir iš šio sprendimo 197 punkto, ir to ieškovė neginčia, pagrindinė susitarimo su UKE pasirašymo priežastis buvo siekis išvengti UKE numatyto veiklos atskyrimo dėl nuolatinio teisės aktuose įtvirtintų įsipareigojimų, susijusių su prieiga prie TP tinklo, nesilaikymo. Atsižvelgiant į šią aplinkybę, negalima pripažinti, kad yra teismų praktikoje reikalaujamas priežastinis ryšys tarp Komisijos patikrinimų ir TP pažeidimo nutraukimo.
- 216 Galiausiai, nors, kaip nurodyta šio sprendimo 214 punkte, po to, kai buvo pasirašytas susitarimas su UKE, AO ir toliau turėjo sunkumų išgydama didmeninių plačiajuostės BSA ir LLU prieigos produktų, Komisija pripažino šio susitarimo svarbą ir tai, kad šis susitarimas pakeitė TP elgesį, todėl jo

pasirašymo datą pasirinko kaip pažeidimo pabaigos datą. Taigi šio susitarimo sudarymas turėjo didelę įtaką baudos apskaičiavimui, nes, remiantis jo pasirašymo data, buvo nustatytas dauginimo koeficientas, taikomas atsižvelgiant į pažeidimo trukmę.

- 217 Tokiomis aplinkybėmis atsisakymas TP atveju pripažinti 2006 m. gairių 29 punkto pirmoje įtraukoje numatytą lengvinančią aplinkybę negali būti laikomas nei šios nuostatos pažeidimu, nei proporcingumo principo pažeidimu.

– Dėl TP pasiūlytų išipareigojimų

- 218 Ieškovė primena, kad TP pateikė pasiūlymą priimti išipareigojimus ir kad ši pasiūlymą Komisija atmetė. Ji tvirtina, kad šis pasiūlymas, nors ir buvo atmestas, turi būti laikomas bendradarbiavimu, kaip tai suprantama pagal 2006 m. gairių 29 punktą. Komisijos atsisakymas apskaičiuojant baudą atsižvelgti į šį pasiūlymą priimti išipareigojimus, be kita ko, prieštarauja proporcingumo principui.
- 219 Pagal 2006 m. gairių 29 punkto ketvirtą įtrauką bazinis baudos dydis gali būti sumažintas, kai Komisija nustato, jog esama lengvinančių aplinkybių, pavyzdžiui, kai atitinkama įmonė veiksmingai bendradarbiauja su Komisija kitose srityse nei pranešimo apie atleidimą nuo baudų ar jų sumažinimą taikymo sritis ir plačiau, nei reikalauja jos teisiniai išipareigojimai bendradarbiauti.
- 220 Šiuo klausimu pagal nusistovėjusią teismų praktiką baudos dydžio sumažinimas dėl bendradarbiavimo per administracinę procedūrą pateisinamas tik tuo atveju, jei atitinkamos įmonės elgesys leido Komisijai lengviau konstatuoti pažeidimą (žr. 2010 m. gegužės 19 d. Sprendimo *Boliden ir kt. / Komisija*, T-19/05, Rink., EU:T:2010:203, 104 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 221 Atsižvelgiant į šio sprendimo 114 punkte nurodytą teismų praktiką, reikia priminti, kad Komisija išlaiko tam tikrą diskreciją bendrai vertindama galimo baudos sumažinimo dėl lengvinančių aplinkybių dydį (2011 m. birželio 16 d. Sprendimo *FMC Foret / Komisija*, T-191/06, Rink., EU:T:2011:277, 333 punktą). Ši diskrecija jai turi būti pripažinta, kai kalbama apie atitinkamos įmonės bendradarbiavimo per procedūrą naudos vertinimą ir kiek šis bendradarbiavimas palengvino jos užduotį konstatuoti pažeidimą.
- 222 Nagrinėjamu atveju ieškovė tvirtina, kad prieš priimant pranešimą apie kaltinimus TP siūlė Komisijai aptarti išipareigojimų pasiūlymą, pagal kurį ji, be kita ko, siūlė Komisijai įtvirtinti susitarimo su UKE teisiškai privalomą pobūdį, teikti savo didmeninės plačiajuostės BSA ir LLU prieigos paslaugas pagal atskirą komercinį sandorį, parengti geriausios patirties kodeksą ir sukurti pareigų laikymosi priežiūros sistemą, užtikrinamą nepriklausomo atstovo.
- 223 Vis dėlto Bendrasis Teismas mano, kad TP pasiūlyti išipareigojimai negalėjo palengvinti Komisijos užduoties konstatuoti pažeidimą. Iš tikrųjų šiais išipareigojimais buvo žadama pagerinti TP elgesį ir jie buvo susiję daugiau su pažeidimo nutraukimu, kurio egzistavimas nebekėlė abejonių.
- 224 Bendrasis Teismas taip pat mano, kad 2006 m. gairių 29 punkto ketvirta įtrauka negali būti pagrįstai aiškinama kaip reiškianti, jog paprasto įmonės išipareigojimų pasiūlymo per administracinę procedūrą pakanka tam, kad būtų nustatytas veiksmingas platesnis, nei reikalaujama, bendradarbiavimas su Komisija ir užtikrintas baudos dydžio šiai įmonei sumažinimas. Jei taip būtų, bet kuriai įmonei, esančiai tokioje padėtyje kaip ieškovė, pakaktų pateikti išipareigojimų pasiūlymą – nesvarbu, kokios kokybės ir kiek galintį palengvinti Komisijos užduotį konstatuoti pažeidimą, kad būtų sumažinta bauda. Tik toks aiškinimas prieštarautų 2006 m. gairių 29 punkto *ratio legis* – skatinti įmones pradėti glaudų ir reikšmingą bendradarbiavimą su Komisija.

225 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, atsisakymas TP atveju pripažinti 2006 m. gairių 29 punkto ketvirtoje įtraukoje numatytą lengvinančią aplinkybę negali būti laikomas nei šios nuostatos pažeidimu, nei proporcingumo principo pažeidimu.

3. Dėl reikalavimų pakeisti ginčijamą sprendimą

226 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kadangi ginčijamas sprendimas yra teisėtas ir nenustatyta jokių jo trūkumų, reikalavimai jį pakeisti turi būti atmesti, kiek jais siekiama, kad Bendrasis Teismas pakeistų baudos dydį, atsižvelgdamas į sprendimo neteisėtumą ir trūkumus.

227 Atsižvelgiant į visą bylos medžiagą, kurią pateikė ieškovė, taip pat reikia išnagrinėti, ar Bendrasis Teismas, įgyvendindamas savo neribotą jurisdikciją, gali pakeisti Komisijos nustatytą baudą, remdamasis tuo, kad ji nėra tinkama.

228 Iš minėto tyrimo matyti, kad, priešingai, nei tvirtina ieškovė, tai, kaip Komisija ginčijamame sprendime atsižvelgė į ieškovės veiksmų trukmės ir intensyvumo skirtumus, yra tinkama šioje byloje, atitinka teisingumo reikalavimus, yra proporcinga ir dėl to nebuvo padaryta jokios klaidos.

229 Be to, pagal šio sprendimo 67 punkte nurodytą teismų praktiką reikia pažymėti, kad nėra įrodymų, kurių Komisija nežinojo, priimdama ginčijamą sprendimą, ir kurie vėliau buvo pateikti Sąjungos teismui tam, kad leistų pakeisti baudos dydį.

230 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškovės pateiktus reikalavimus pakeisti ginčijamą sprendimą ir taip pat atmesti visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

231 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to prašė. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia jai nurodyti padengti bylinėjimosi išlaidas, kaip to prašė Komisija.

232 Kadangi Komisija neprašė iš PIIT priteisti bylinėjimosi išlaidų, kurias Komisija patyrė dėl jos įstojimo į bylą, PIIT neprivalo jų padengti.

233 PIIT padengia savo bylinėjimosi išlaidas pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalį.

Remdamasis šiais motyvais, BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. ***Orange Polska S.A.* padengia savo ir Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**
3. ***Polska Izba Informatyki i Telekomunikacji* ir *European Competitive Telecommunications Association* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Paskelbta 2015 m. gruodžio 17 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės	2
1. Technologinė, teisinė ir faktinė situacija priimant ginčijamą sprendimą	2
2. Administracinė procedūra	4
3. Ginčijamas sprendimas	5
Procesas ir šalių reikalavimai	6
Dėl teisės	8
1. Dėl ginčo apimties	8
2. Dėl reikalavimų panaikinti	9
Dėl reikalavimo panaikinti visą ginčijamą sprendimą	9
Dėl reikalavimo iš dalies panaikinti ginčijamą sprendimą	11
– Dėl ieškinio pirmojo pagrindo	12
Dėl ieškinio antrojo pagrindo	11
Dėl ieškinio trečiojo pagrindo	14
– Dėl pirmos dalies, susijusios su tuo, kad nebuvo paisoma, jog pažeidimą sudarančių dalių trukmė ir pažeidimo intensyvumas įvairiais laikotarpiais skyrėsi	15
– Dėl antros dalies, susijusios su Komisijos išvadų dėl pažeidimo įtakos atitinkamoms rinkoms klaidomis	22
Dėl ieškinio ketvirtojo pagrindo	26
– Dėl TP investicijų po to, kai buvo pasirašytas susitarimas su UKE	27
– Dėl savanoriško pažeidimo nutraukimo	30
– Dėl TP pasiūlytų įsipareigojimų	31
3. Dėl reikalavimų pakeisti ginčijamą sprendimą	32
Dėl bylinėjimosi išlaidų	32